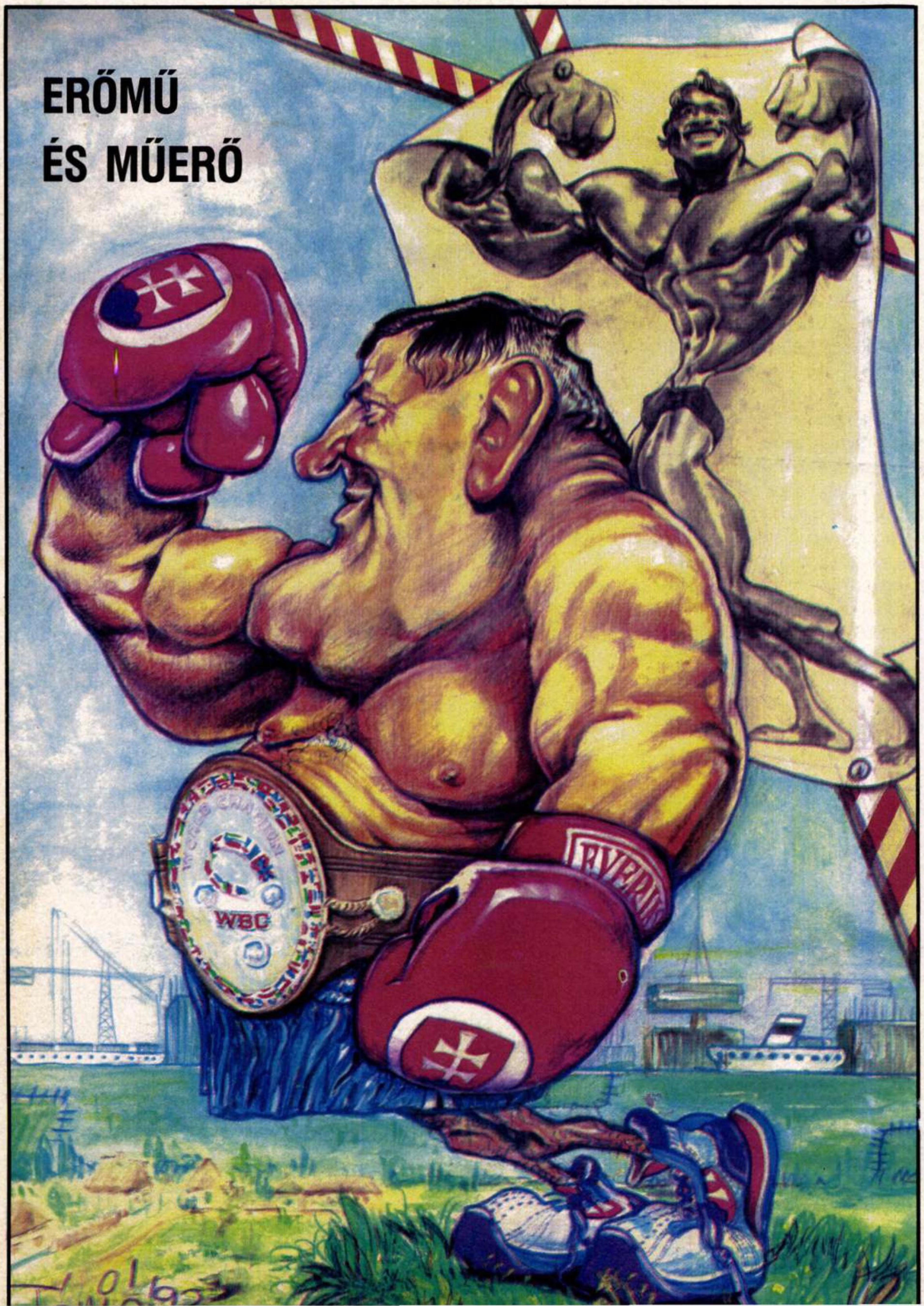
ÁRA: 25 Ft

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1993. MÁJUS 5. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 49. ÉVFOLYAM, 18. SZÁM

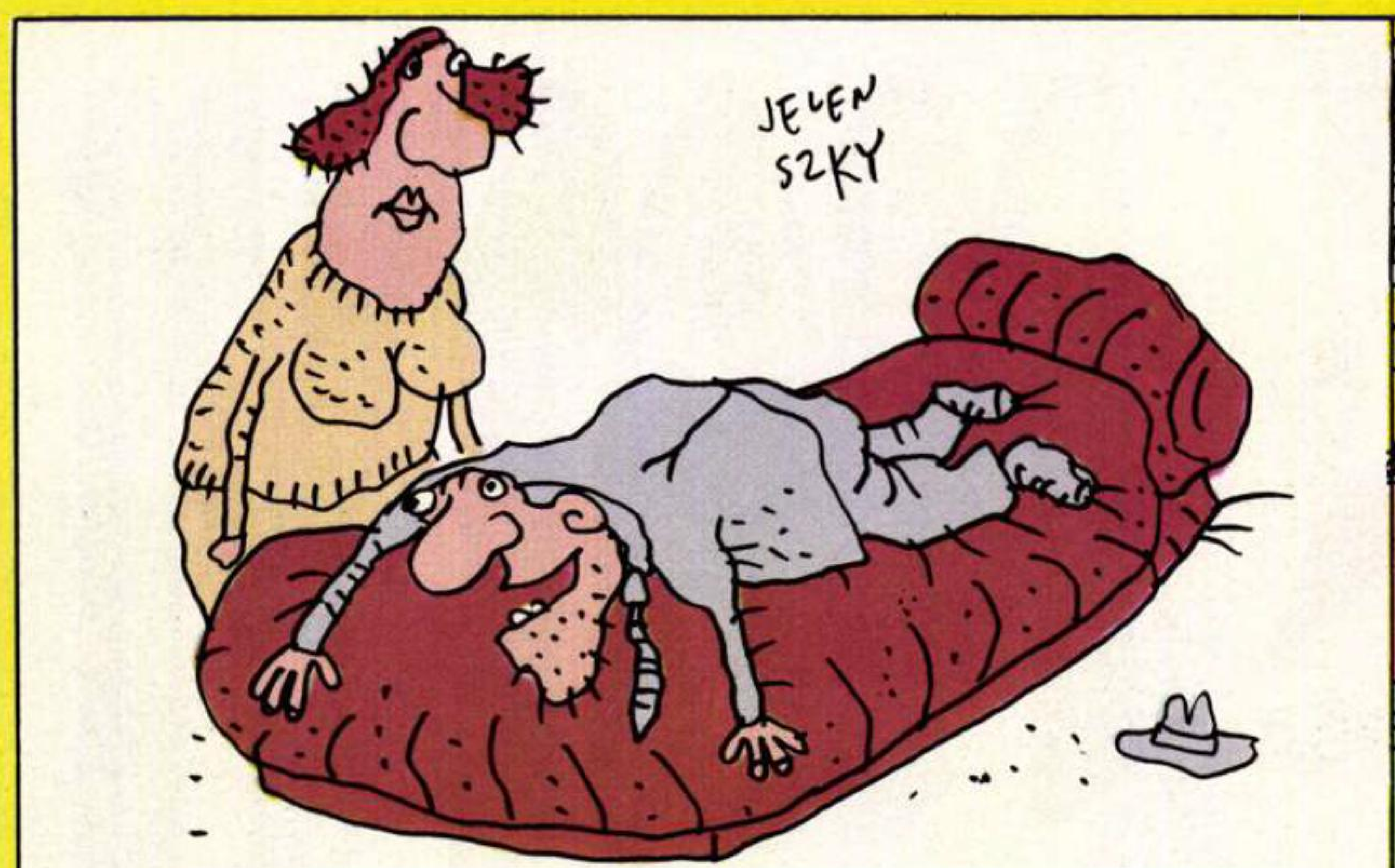
TÓTH ANTAL RAJZA

Mai számunk írói:

Alföldi Imre
Angyal János
Bodnár Gyula
Bólya Péter
Fekete Gyula
Frideczky Frigyes
Galambos Szilveszter
G. Szabó Judit
Iszlai Zoltán
Mátyás István
Walter Béla

és rajzolói:

Antal József
Balogh Lajos
Dluhopolszky László
Dunai Imre
Farkas Lajos
Gyöngy Kálmán
Jelenszky László
Jókó Csaba
Lakatos Ferenc
Nemes Zoltán
Rau Tibor
Szabó László Róbert
Dr. Tarnóczy Zoltán
Tóth Antal
Ze,év

– De értsd meg, anyuci, illetlenség lett volna, ha csak az egyik haver mamájára iszunk.

– Egyszerűen meguntam, hogy nem foglalkozol velem.

G. SZABÓ JUDIT:

MAMA, TE DRÁGA...!

Ma hozzád száll az ének, ma neked szól a vers... Mama drága, te, aki annyit adtál nekünk, ma adj magadnak is valamit!

Néhány pillantást a tükörbe. Tudom, nem szereted már, nem lánykorod üdesége köszön vissza, nem a szépséged... Ezek a szaporodó ráncok... A szégyen, amiért öregedni mersz. Már évek óta a férfiak rád vetett, érdektelenül elsikló pillantása, a közönyük, az öntudatlanul ránduló szájszél... Ne búsulj, nem zavar soká! Jön hamarosan az áldott reuma, boldog leszel, ha sziszegés nélkül fölemelheted a kosarad, ha jajgatás nélkül végigmész az utcán, és már az ördögöt se érdekli, néz-e közben a férfihad, vagy sem?

Kell a tükör, mert az emberi méltósághoz neked is van jogod. A frizurád például, jaj, az a kétféle! A mákos rendetlen, az őszülős, mintha a fejedre borított gyerekbili mentén nyírták volna nagyjából körbe. Meg a másik, a maroknyi kóccá dauerolt, olcsón általad paradicsompirosra festve... Pedig milyen szép hajkoronát fésülhetnél a világító tiszta ősz hajadból!

És tudod, avval a szép hajkoronával, annak méltóságával sokkal könnyebb lenne megszokott patikádba betérni, a megszokott csomag óvszerért. Nézhetsz közben mennyezetre, falra, lejárt plakátra, mormoghatod, hogy neked vannak a leghülyébb gyerekeid, amiért még ezt is rád sózzák, nyilván ugyanígy pironkodott a drága nagyi is annó, amikor helyettetek megvásárolta.

Adj magadnak több időt! Majd jön egy másik villamos. De ott az az orv kő, a túl magas járdaszél, nálad a sok szatyor... Még megbotlanál, és kinek van ma ideje ápolgatni? Nem jó az senkinek, ha elcsukló hangon a kórházból telefonálsz...

Apropó, telefon. Adj magadnak mellé egy füzetet, puha ceruzát, és nem sebtében kitépett irkalapot, hogy az alatta lévő horgolt terítő segélyével tetszetős sormintákat szurkálj belé! Nem nyomorult golyóstollat, mert néma karikákat vésel vinnyogva, amíg a számodra fontos dolgot mondják, és mire végül fog az átok, megnyugodva leteszik a hallgatót.

Így persze, elfelejted... Mondogasd többször, az segít. Írj fel mindent! Csak el ne felejtsd elolvasni, és hogy hová rámoltad el a papírt, amire minden fontosat felírtál.

Az utcán végigmenni kész vesszőfutás... Ordítani tudnál, valamikor nő voltam, szép voltam! Kérlek, ezentúl használd tükörnek a pillantásokat, és vedd észre, amit sokan észrevesznek. Az angyali unoka ma virágcsokor fölött szendén rád mosolyog, ugyanígy mondta tegnap, hogy a nagyi már a roncstelepre való, és olyan, mint a Kuka! Ez fáj, persze... Ugyanígy a famíliának, ha olyan vagy, mint Kuka, a törpe. Szóval, ne retikülbe, kötényzsebbe. Szájba! Ne cuppogtasd. Megszokod. Ne motyogj! Érthetően. Röviden. Ha valami nem tetszik, mondd meg nyugodtan! Nyugodtan mondd meg. És legfeljebb egyszer...

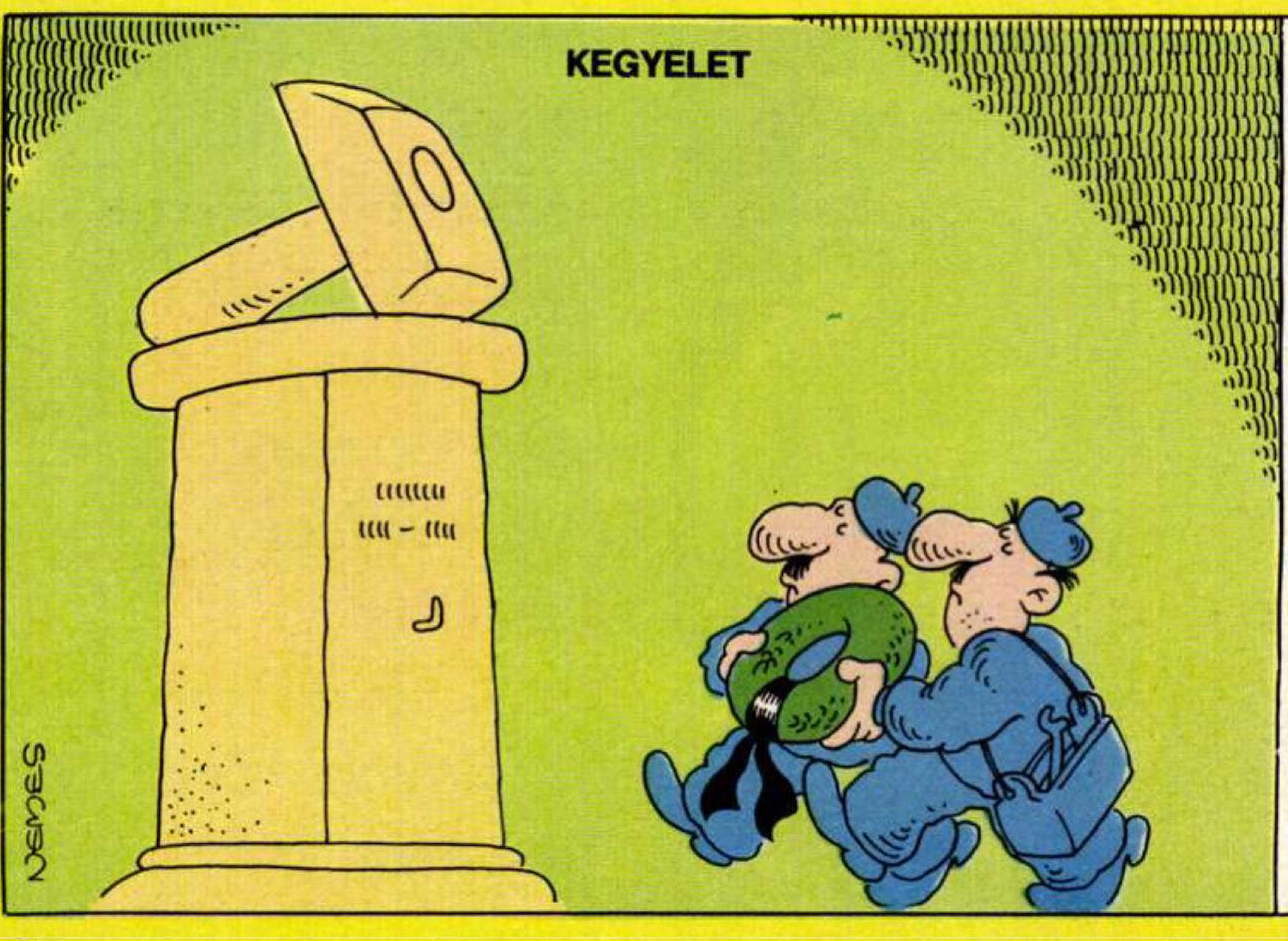
Mosolyogj. Viszonozzák! Sokan. Néha...? De legközelebb majd feltétlenül!

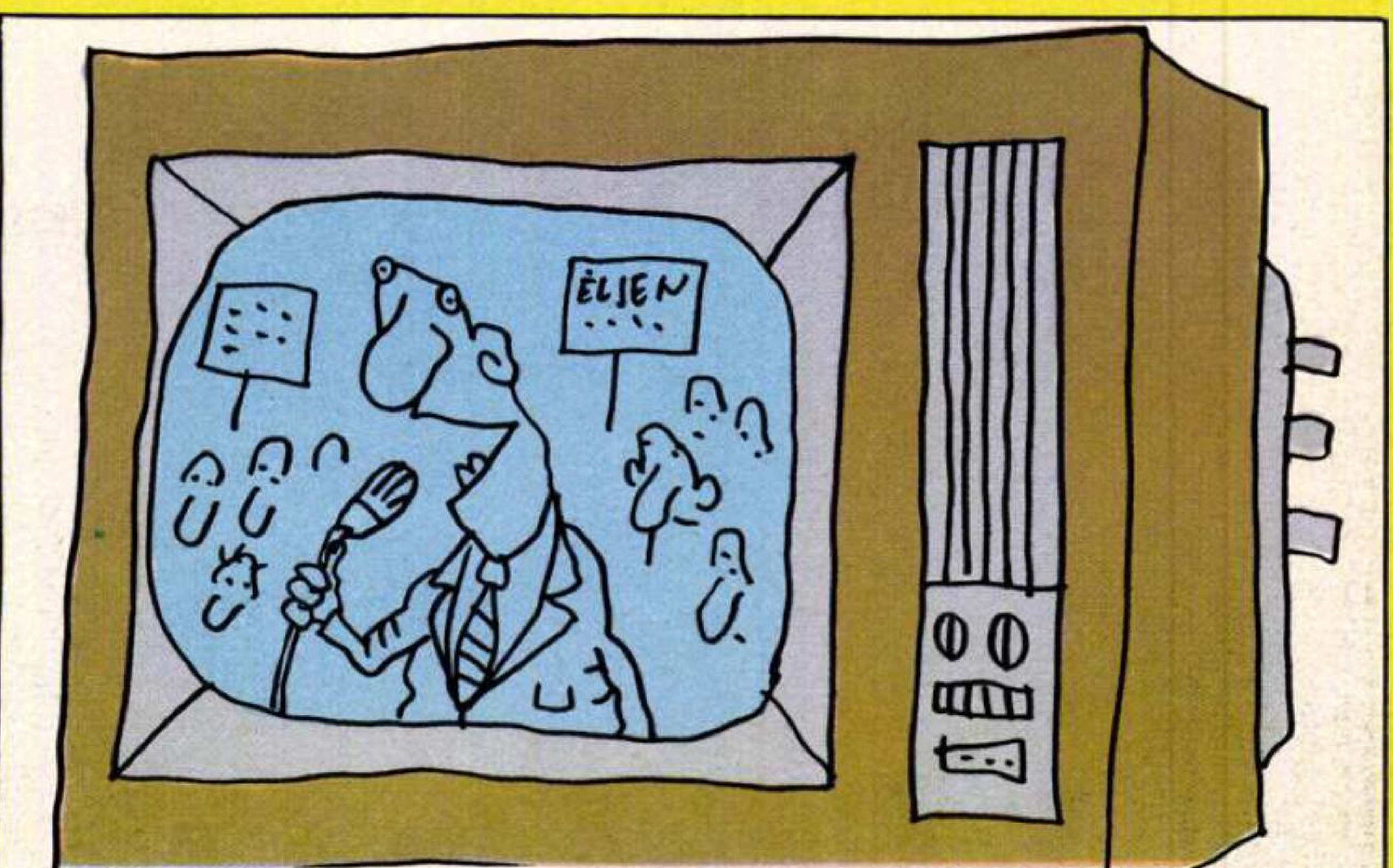
Neveletlen fiatalok nem adják át? Sántíts. Nyögj! Kérj. Mégsem? Tudod ők ahhoz szoktak, hogy mindenki ordít velük, csak arra ugranak. Lásd be, hogy a tiéd se különb. Vagy örülj, hogy a tiéd különb. Vagy legalább örülj annak, hogy ezeket már nem neked kell megnevelned.

A drága mama vénségére templomjáró lett! Higgyék csak, hogy ennyi az ok. És nem az is, hogy ott emberek vannak, ha megint az a szédülés, ha bármi történne...

Ezen a napon évről évre hozzád szól a vers, neked szól az ének. És ahogyan évről évre lassan szétosztod magad a szeretteid között...

Egyszer majd a harang érted is szól. De ez senkinek sem sürgős! Ahogy nekünk életet adtál, adj még magadnak egy kis életet...

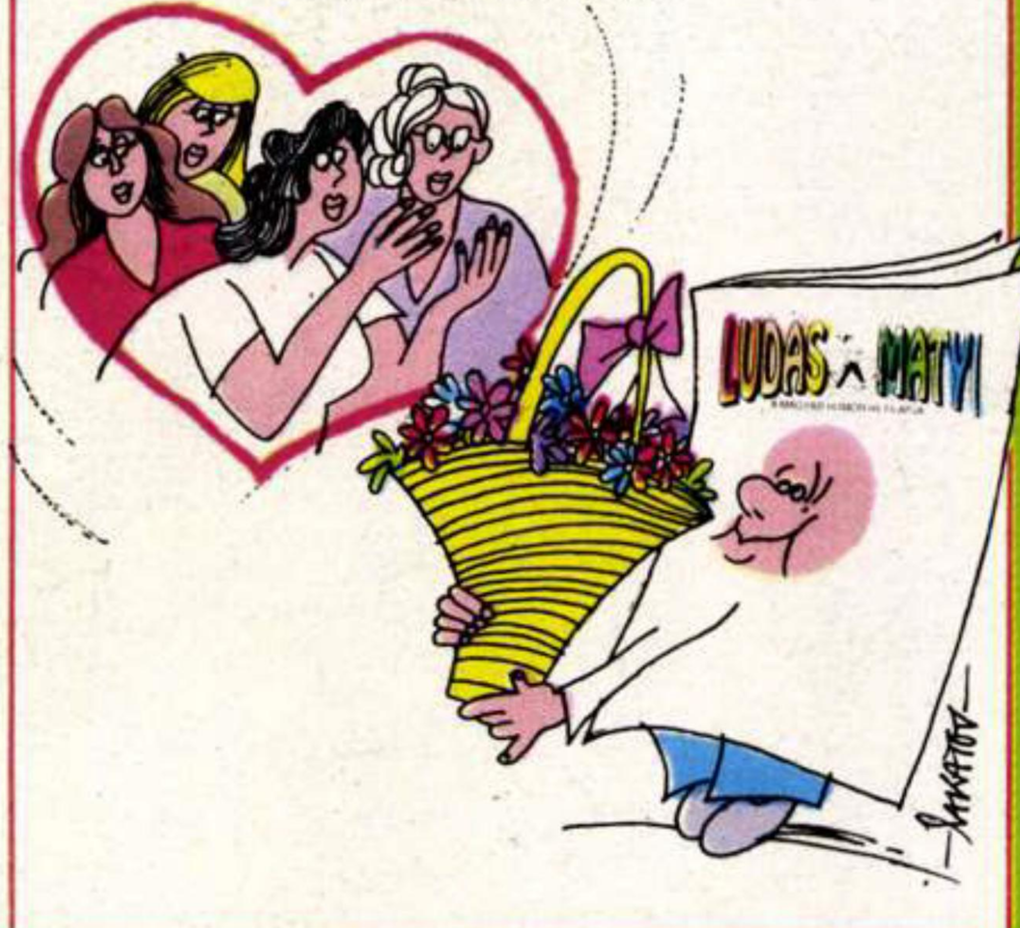
– És most fordulnak a Dózsa György útra, vadonatúj felmondásaikat lengetve a kifligyár dolgozói.

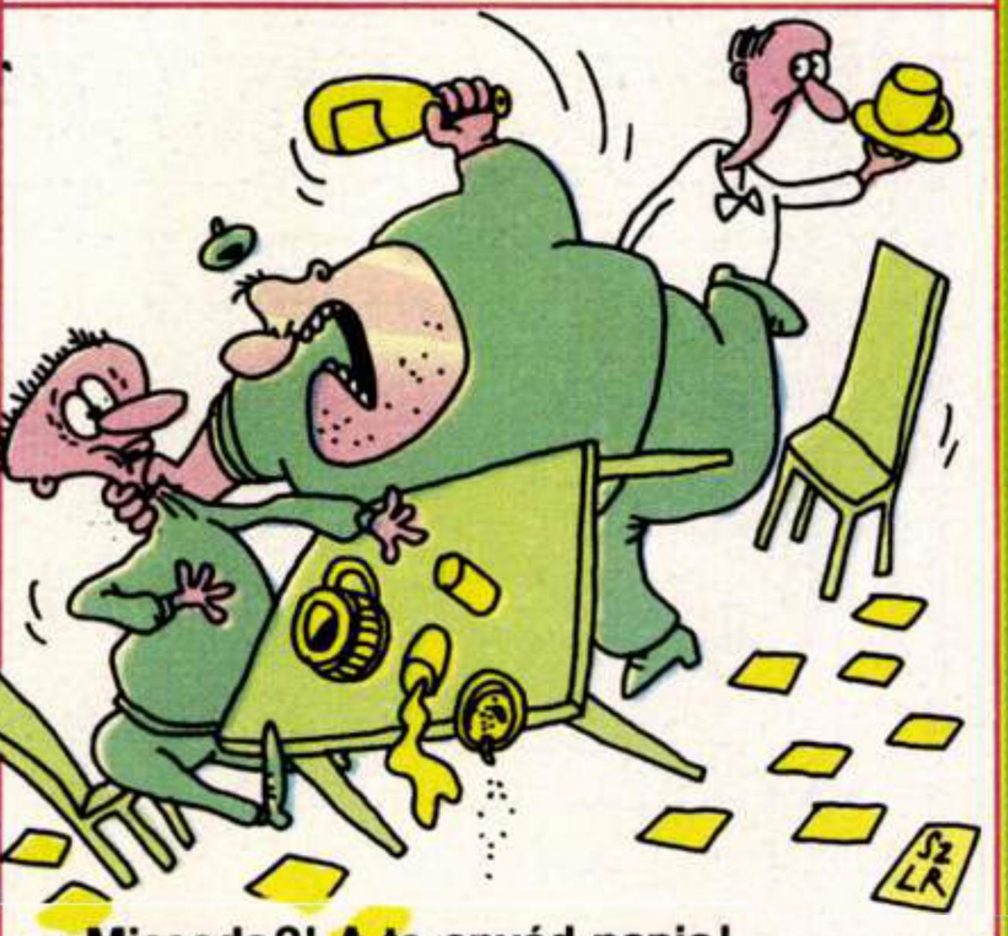
ANYÁK NAPJA

– Anyák napja alkalmából fogadd el, anyu, ezt a kis virágot, de aputól kértem rá pénzt, és ezt ő most kéri vissza mert nincs pénze sörre.

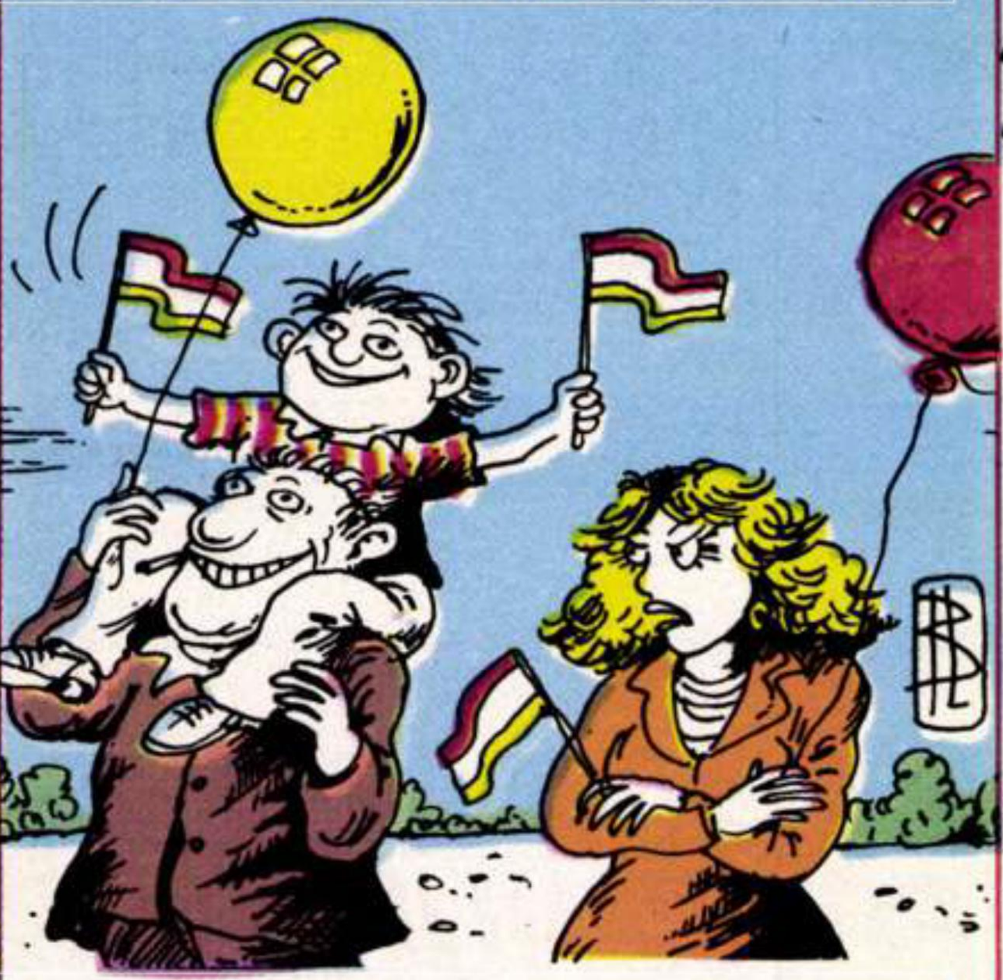
ANYÁK NAPJÁN

– Micsoda?! A te anyád napja!

AZ ÜRES FELVONULÁSI TÉREN

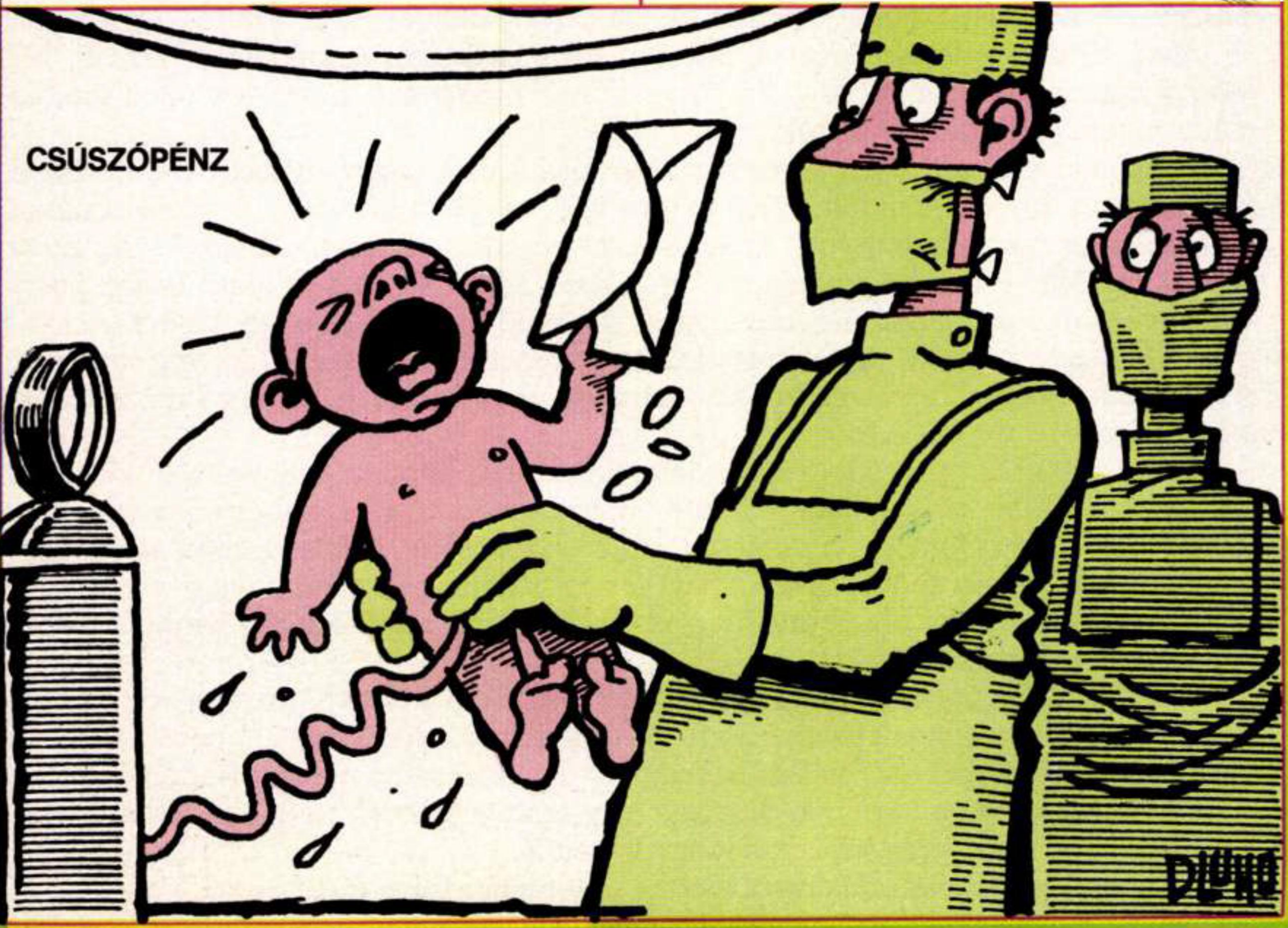

– Bezzeg amíg kötelező volt, addig ki sem mozdultál otthonról május 1-jén!

MÁJUS ELSEJEI RÉMÁLOM

CSÚSZÓPÉNZ

– Anyukám nevében is köszönöm!

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRCIKI

Tavasz van. Virágba borulnak a fák és árokba az autók.

Május. Ez a hónap is elsejével kezdődik. Május elsejével. Ami a világ nagyon sok országában a munka ünnepe. Ott is, ahol van munka, ott is, ahol nincs. Rendszersemleges ünnep, csak a mi fertályunkon próbálta kisajátítani az a rendszer, melynek vezető hatalmának nyelvén a munka robotot jelent. Márpedig a munka és a robot között van némi különbség. Hogy mást ne mondjak: a munkanélküliség mindenkinek fáj, a robot hiányára viszont még senki sem panaszkodott.

Májushoz tartozik a májusfa is, a befejezett építkezések virágos jele. Van persze építkezés, melyre sohasem került fel. Például a szocializmusra. Ugyanis annak az építése – hál' istennek – sosem fejeződött be. De ha befejeződött volna, nem került volna rá májusfa. Honnan? Miből?

Május első vasárnapja anyák napja.

Itt álljunk meg egy pillanatra.

Bárhogy kutatok is emlékezetemben, anyával kapcsolatos vicc csak egyetlen egy jut eszembe. (Az iskolában a tanító néni felszólítja a gyerekeket, mondjanak példát arra a mondásra, hogy „anya csak egy van". Móricka jelentkezik: „Engem anya tegnap beküldött a spájzba, hogy hozzak ki neki két tojást. Bementem, és kiszóltam neki: anya, csak egy van!") Az édesanyákkal nem szokás viccelődni. Mert a legnagyobb gazember is felhördül, ha valaki tiszteletlenül beszél az anyjáról. („Szidtad az anyámat?!") Mert minden embert anya szült. Csak a tolvajt nem, mert mint tudjuk, őt az alkalom szüli.

Anyák napján mindenki az édesanyjára gondol. Még azok is, akik az év többi napján megfeledkeznek róla. Tessék csak megfigyelni, milyen kocsipark áll ilyenkor a szeretetotthonok (ó, milyen álszent elnevezés!) előtt. Opelek, Mercedesek, BMW-k, csupa olyan ember autója, aki kénytelen volt berakni oda a mamát, mert nem tudná eltartani…

A mama nem vicctéma. Csak ha anyós lesz belőle. Az már más. Akkor szabad a vásár. Anyósviccekkel Dunát lehetne rekeszteni. (Jobban, mint a Binder-féle betontömbökkel.)

Éppen ezért én most nem az édesanyákat köszöntöm, az nem a humoristák feladata, hanem a költőké. Az anyósokhoz fordulok, nekik küldök gondolatban egy szál virágot és kézcsókot. Engesztelésül, amiért annyit bántjuk őket, és hálából, mert sok kollégám belőlük él. Őket köszöntöm szeretettel és tisztelettel. Nem véletlen az sem, hogy eheti számunk hátsó borítóján is a világ egyik legismertebb anyósát üdvözöljük.

Felszólítok tehát mindenkit, anyák napján gondoljon az anyósára, lepje meg őt is egy szál virággal. Mert ha nem, megnézheti magát, mert megkapja a magáét.

No persze nem tőlem.

Az anyósától…

BODNÁR GYULA:

ÉP RESTBEN...

Főnök! Vannak még csodák! Nem fogod elhinni, de ami velem történt a hét végén, az maga a csoda. Hogy ezt már mondtam? Üsse kő! A lényeg: volt depresszió, nincs depresszió! Különben is, ahogy a háziorvosomtól tudom, ma már a depresszió nem betegség, hanem életforma. Akinek ilyenje van, az akkora politikai karriert csinálhat, hogy a Fidesz-narancs citrommá savanyodik a hírére.

Hogy mitől gyógyultam meg ilyen hirtelen? A munkától! Még az elvtársak találták ki, hogy az igazi aktív pihenés maga a munka. Aki ezt kigondolta nem volt egy hülyegyerek. (Egy tucatott kitett!)

Nem dicsekvésből mondom, de a terápia nem nekem jutott az eszembe. Ha rám lett volna bízva a dolog, én úgy aludtam volna át a hétvégét, mint honatya a plenáris ülést. A feleségem kishúga kicsalt bennünket a kertjükbe. „Olyan a színed, sógor, mint a tokaji pincében a falipenésznek!", s mivel a tőle szokásos hátbavágás után erős köhögési roham jött rám, hozzátette: „Jót fog tenni neked egy kis fizikai munka".

Nem fogod elhinni, főnök, de most az egyszer igaza volt. Mire a kocsival megtettük azt a tízegynéhány kilométert, már kezdett megindulni a karjaimban a vérkeringés. Mert mit nem tesz egy kis munka!... Toltuk a kocsit. Benzinre nem költenek, kell a pénz a súlyadóra. Na, mindegy. Ami aztán kinn a kertben történt, az már nem is aktív időtöltés volt, hanem maga a terápia maxima!

Géza bejelentette, megtanít a gyümölcsfák metszésének rejtelmeire. Ha még nem tudnák, a Géza a metszés virtuóza. Sőt! a metszőolló Paganinije. Nem ma kezdte! Ez abból is nyilvánvaló, hogy a bal kezéről már majdnem minden ujját levágta. (Viszont mire az én ujjaimban elhatalmasodott a merevgörcs, az agyamban már határozottan felismerhető volt némi tisztulás.)

Aztán hozzákezdtünk ásni. Főnök! Ennél izommozgatóbb munka nincs a világon! Délutánra már olyan lett a muszklim (musculus biceps brachii), mint egy jó kondiban lévő nehézsúlyú bélyeggyűjtőé. No és a musculus triceps surae! Dehogy is halandzsázok! Ezeket a szavakat a kertszomszéd doktor úrtól tanultam a hetedik féldeci után. Egyébként az a tricepsz izé a vádli. Vagy lábszár, valahol a térd és a boka között.

Tök mindegy hogyan hívják, a lényeg az, estére nemcsak felástuk a négyhektáros kertecskét, hanem be is vetettük, el is gereblyéztük és még be is öntöztük! Mire lement a nap, ki voltam cserélve. Az agyam kitisztult, szinte kergetőztek benne a jobbnál jobb gondolatok, a briliánsnál is briliánsabb ötletek. Úgy feltöltődtem, mint a Trabant a KGST-piacon vásárolt mosóbenzinnel.

Mit mondasz, főnök? Hogy mikor küldöm az anyagot? Milyen anyagra gondolsz? Na ne csináld ezt velem... Nem fog menni! Én mondtam, hogy tele vagyok ötletekkel? Persze, hogy tele vagyok. De ettől az egeket ostromló izomláztól egy vacak papírt se tudok belehúzni az írógépbe!

MÁJUS ELSEJEI SEREGSZEMLE

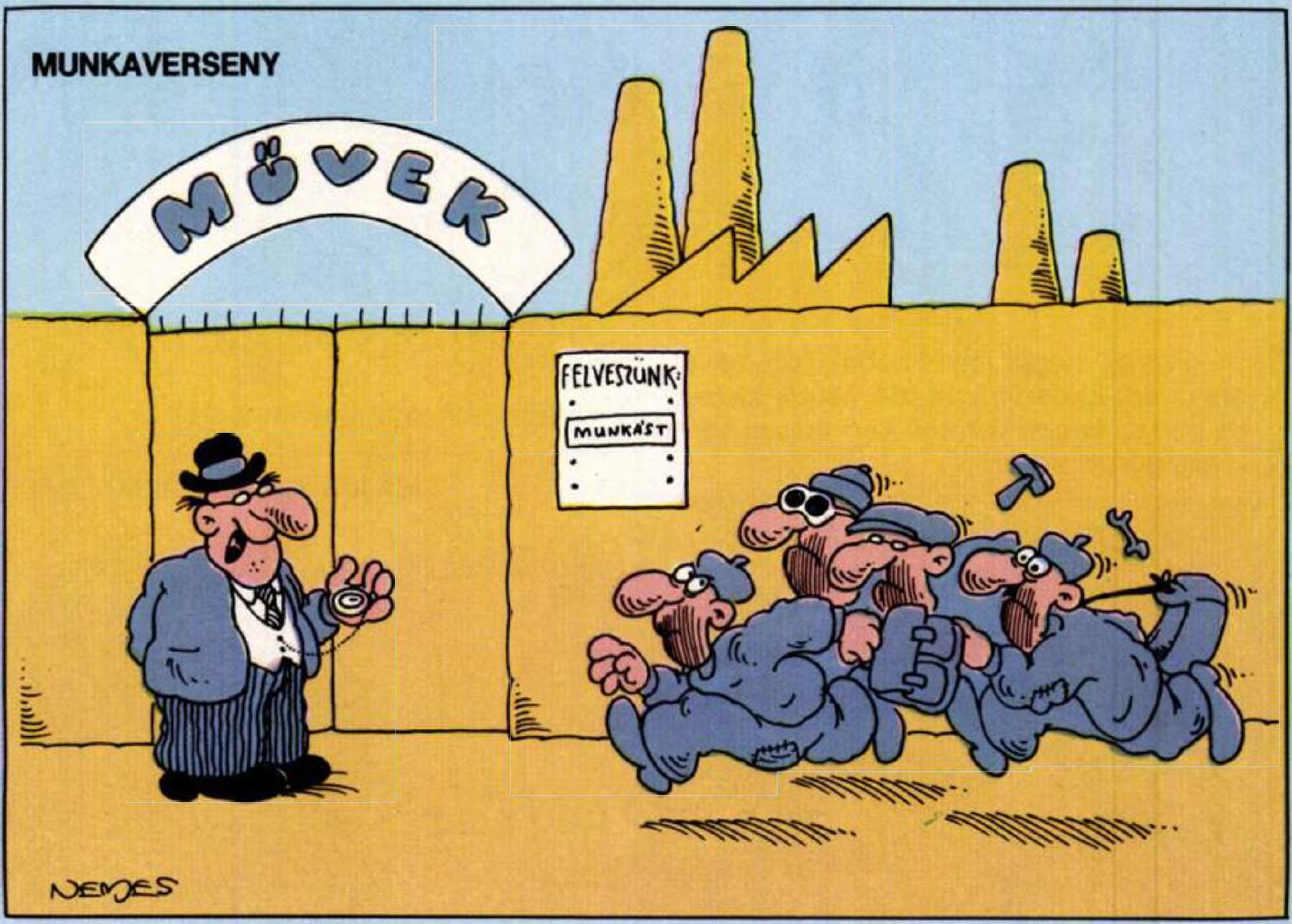

A MUNKA ÜNNEPE

– Kapcsoljunk rá, lányok, az ötvenedik bejegyzett munkanélkülit megünnepeljük.

MUNKAVERSENY

ANGYAL JÁNOS:

AZ UTOLSÓ FELVONULÓ

Joó elvtárs hosszú évekig a Szovjet Dél-Csuvas Köztársaságban működött alkonzulként. Mi tagadás, a rendszerváltás idején bizony ottfelejtették. Semmit sem hallott az itthon történt változásokról. A csuvacs tévé csak szarvasbőgést sugárzott, sőt még a bemondónők is bőgtek. Végül valakinek mégiscsak az eszébe jutott Joó, és május elseje előtt hazarendelték.

Miután megérkezett szép fővárosunkba, elhatározta, hogy másnap részt vesz a felvonuláson. Reggel elindult a Hősök tere felé, az úttest közepén. A gépkocsikban ülők ökleiket rázták felé. Jóleső érzés töltötte el: hát igen, a munkásököl még most is vasököl. Már a téren menetelt, de nem látott sehol egy lelket sem. Lehet, hogy lekéstem a felvonulást? Torkaszakadtából kiabálni kezdett: Éljenek a Bőrharisnyagyár dolgozói! Valaki figyelmeztette, hogy azok még tavaly csődbe mentek, reklámozza inkább a hamburgert. Emlékezzünk Hamburger Jenőre, a Tanácsköztársaság hősére! – üvöltötte Joó.

Semmi válasz. Egyre idegesebb lett. Szaporázta lépteit, kitüntetései vidáman csilingeltek mellén. Zakója alól előhúzta vörös zászlócskáját, s lengetni kezdte.

Már Aprófalva főutcáján menetelt, ám sehol sem látta integető elvtársait. A helybéliek ijedten súgtak össze a háta mögött: Biztosan ő az új bakter...

Joó megkérdezte az egyik atyafit: Tessék mondani, hol találom a Lenin-szobrot? Merre van a dísztribün?

Az atyafi elmagyarázta, hogy Lenint áthelyezték a Főtérre, kardot kötöttek az oldalára és rávésték a talapzatra, hogy „Torgyán apó". A dísztribünt pedig keresse a falu végén, egy nagy sárga ház parkjában. Ott találkozhat néhány Napoleonnal is.

Joó elvtársra még a kapuban ráhúztak egy szűkre szabott zubbonyt, és megígérték neki, hogy majd arra feltűzik a kitüntetéseit is.

A zászlócskára pedig odakanyarintottak egy nullát: Éljen május 10.!

Ugyanis az ápolók aznap kapják a fizetésüket.

RENDHAGYÓ SAJTÓTÁJÉKOZTATÓ

– Nem cáfolok semmit, megettem a zebrát és kész.

FEKETE GYULA:

TENGERCSEPP

Egy neves emberre: Sokáig elhitték a Holdnak, hogy saját fénye van.

*

Üsd a vasat – bemelegszik.

*

Aki a fél szemére vak, fél fülére süket, fél karjára béna – az legalábbis *untauglich* frontszolgálatra a politika hadszíntereín.

*

Glossza egy glosszára: Nem sokat ér az a kutya, amelyik csak akkor kezd ugatni, ha a tolvaj a farkára tapos.

*

– Gratulálok!… Kisfiú? Kislány?
– Kislány.
– És van már neve?
– Három is!… Yvette, Odette, Bernadette.
– Aha. Exportra készült.

ATOMBALESET TOMSZKBAN

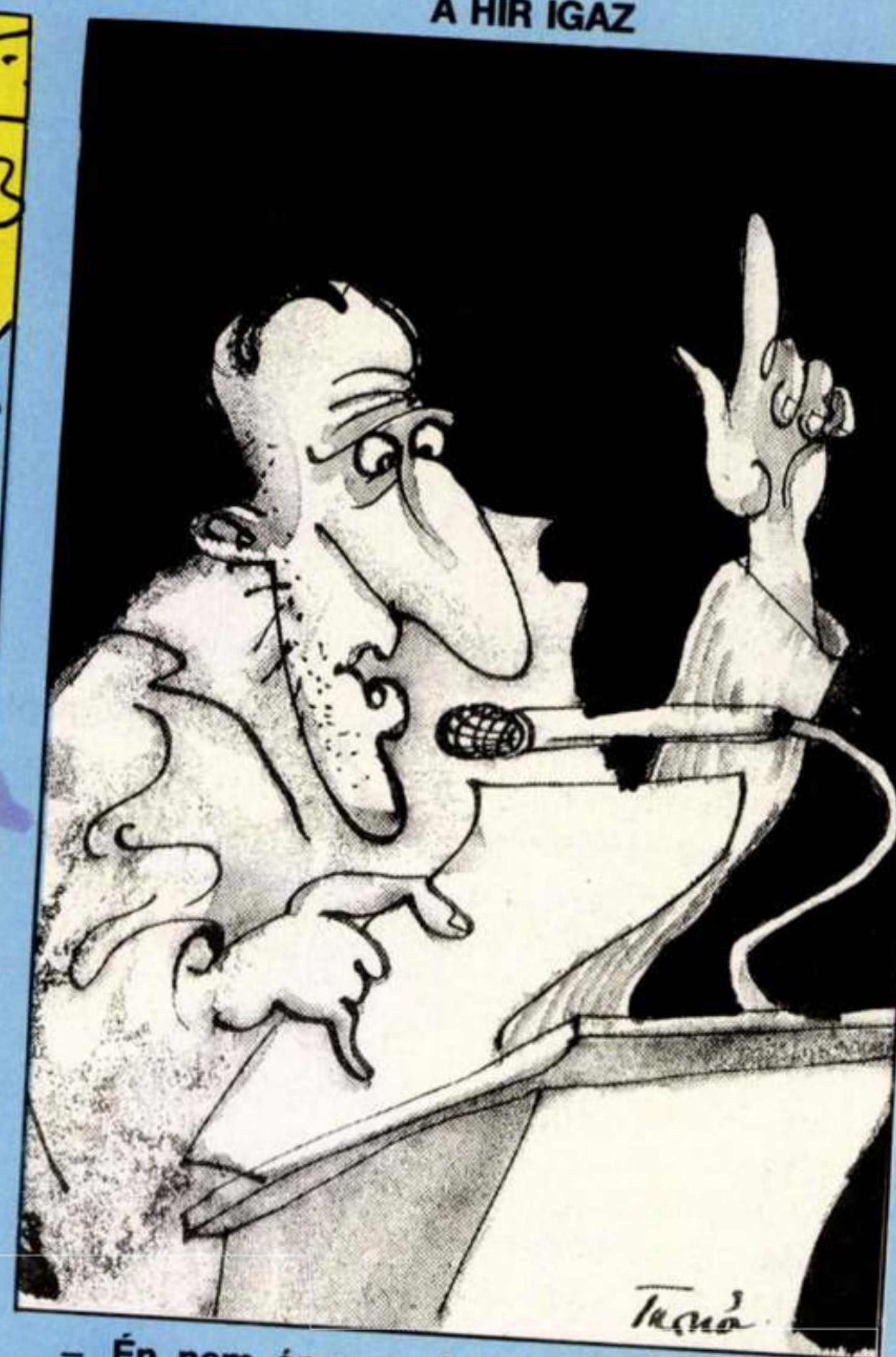
– Értse meg, Alekszander Alekszandrovics Panelnyikin, azért, mert két feje lett az atombaleset miatt, még nem jogosult két ebédjegyre.

VALAHOL DÉLEN

– Ne haragudjon, Dusán bátyám, hogy megsértettem, de olyan szétszórt vagyok, hogy összetévesztettem a tűzszünettel.

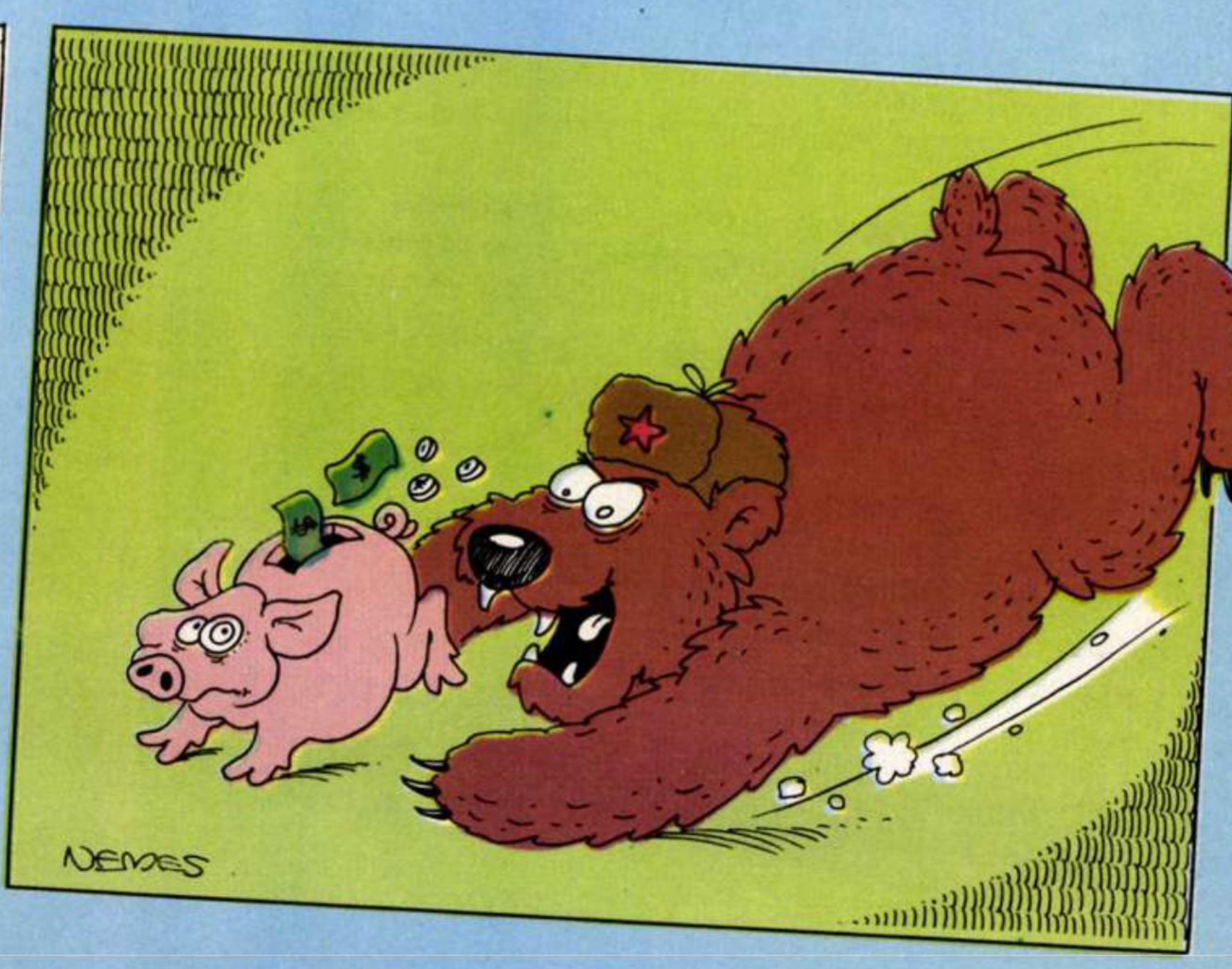
A HÍR IGAZ

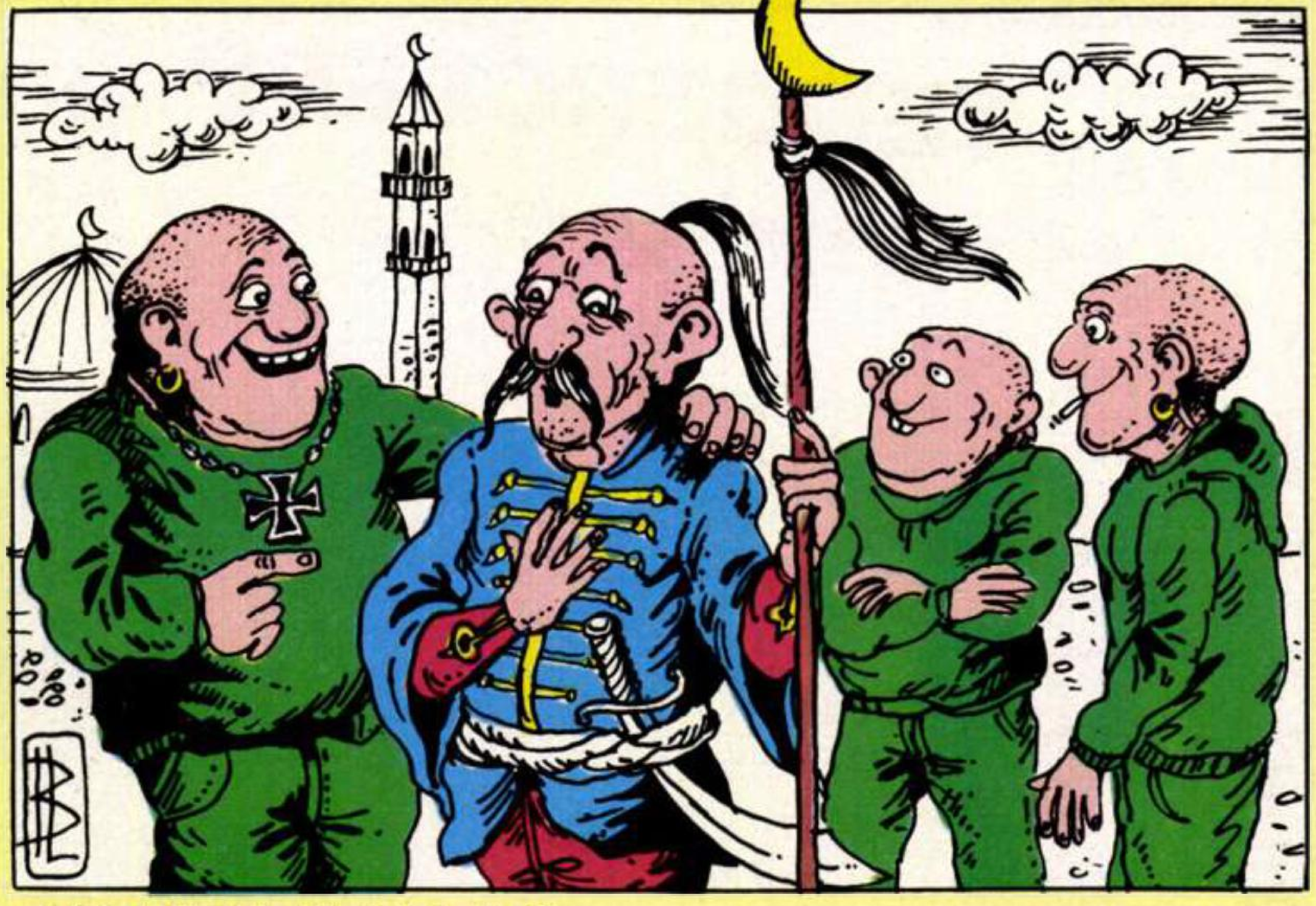
– „Én nem én vagyok. Csak eszköz vagyok mások kezében."

– Ne zavarjon, éppen csírájában fojtjuk el az antiszemitizmust.

BŐRFEJŰ FŐVÁROS EGER?

– Oké, fiúk, ő is közénk tartozik.

– Dehogy vagyok bőrfejű, kapitány úr, én csak a szegény Jumurdzsák vagyok.

– Figyelmeztettelek, hogy ne fejtsd ki szélsőséges nézeteidet a pártban.

TRÉFA

„...a szív összeszorul a sóvárgó mehetnéktől."
(Milan Kundera)

Most nincs kedvem viccelődni, jóllehet a tréfálkozás a divat. Divat továbbá a bő gatya és a színes selyemzakó, a bomberdzseki és a miseruha – olvasom a (zsinór)mértékadó napilapokban.

Potyka bácsinak meg, hallom, tele velünk a puttonya, azaz neheztel ránk, amiért tavaly Mikuláskor nyilaskereszttel a puttonyában rajzoltuk le őt a Ludas Matyiban. Egy: akkor e rajz nem volt törvénysértő cselekedet. Kettő: nem Potyka bácsi cepelte *azt* a jelvényt, hanem a karikatúrája, s ez, remélem, óriási különbség.

Egy szkájhed (műbőrfejű) gondolkodó írta valahol: *„A legnagyobb hideget és a legnagyobb meleget nem érezzük. A végleteket nem érzékeljük. Nem érezzük őket, csak bántanak."*

Bántva érzem magam. És idegennek. Pedig szeretnék *itthon lenni* Egerben, Győrött, Kispesten, a budai Döbrentei téren. A hatos kapunál.

Magánügyeimről ennyit.

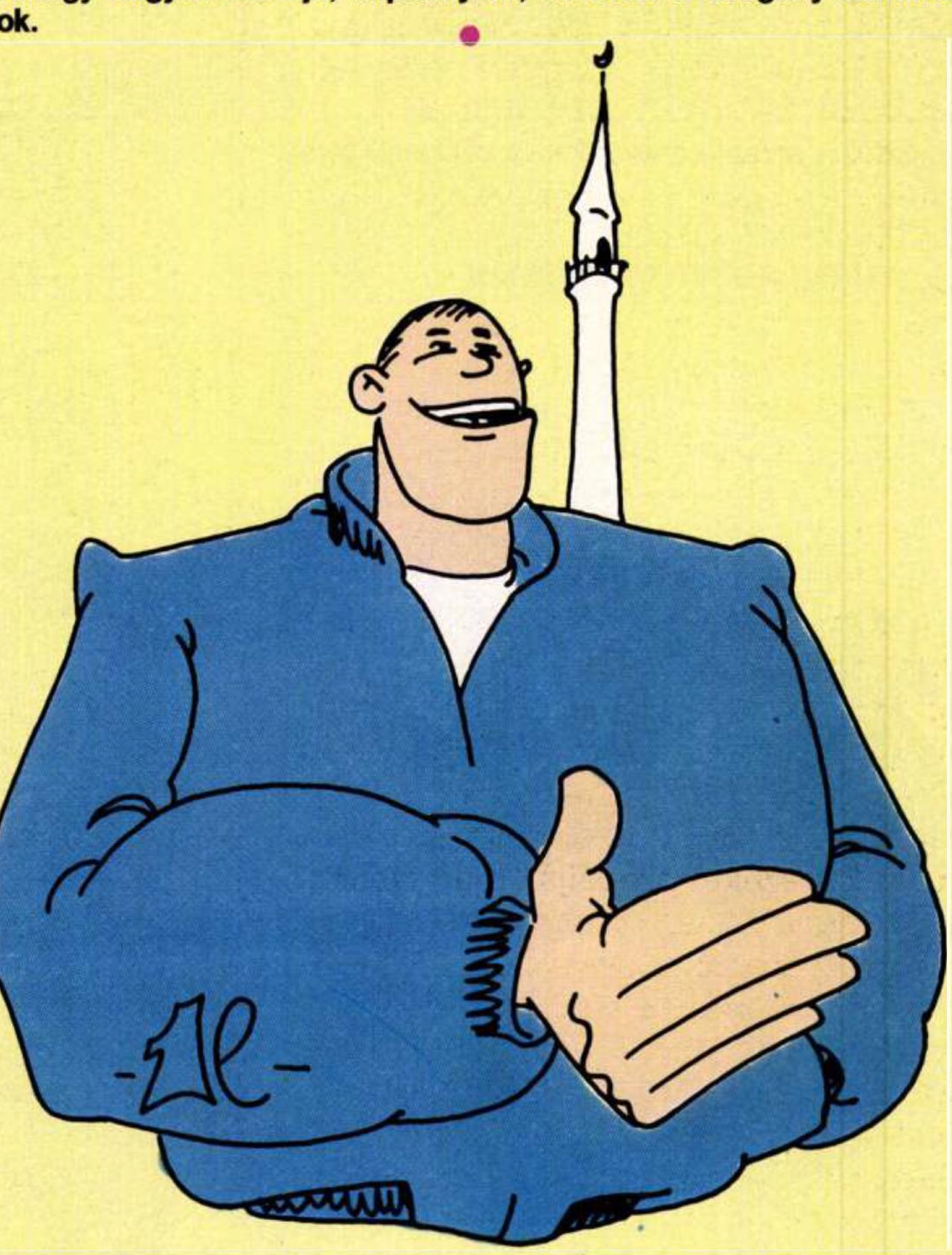
Ami viszont vicclapba kívánkozik: a tanárnő a túloldali beszélgetésben megbocsát a humoristáknak, kis kivétellel. (Mókás, de az a *kis kivétel* talán éppen a legnagyobb.)

S végezetül még valamit:

Két székely beszélget.

– Nem tudom, Mihály, mit csináljak az asszonnyal...
– Mi a baj véle, Áron ecsém?
– Olyan izgága mostanában, hogy azt már nem lehet kibírni.
– Járj a kedvébe'! Vidd el, teszem azt, egy takaros tengeri hajókázásra.
– Annak semmi értelme.
– Hogyhogy?
– Tud úszni.

WALTER BÉLA

– Tudják, Eger régi bőrfejű város. Már a XVI. században éltek itt szkinhedek, amint az Székely Bertalan „Egri nők" című festményén is látható.

TANÁRI SZIGOR

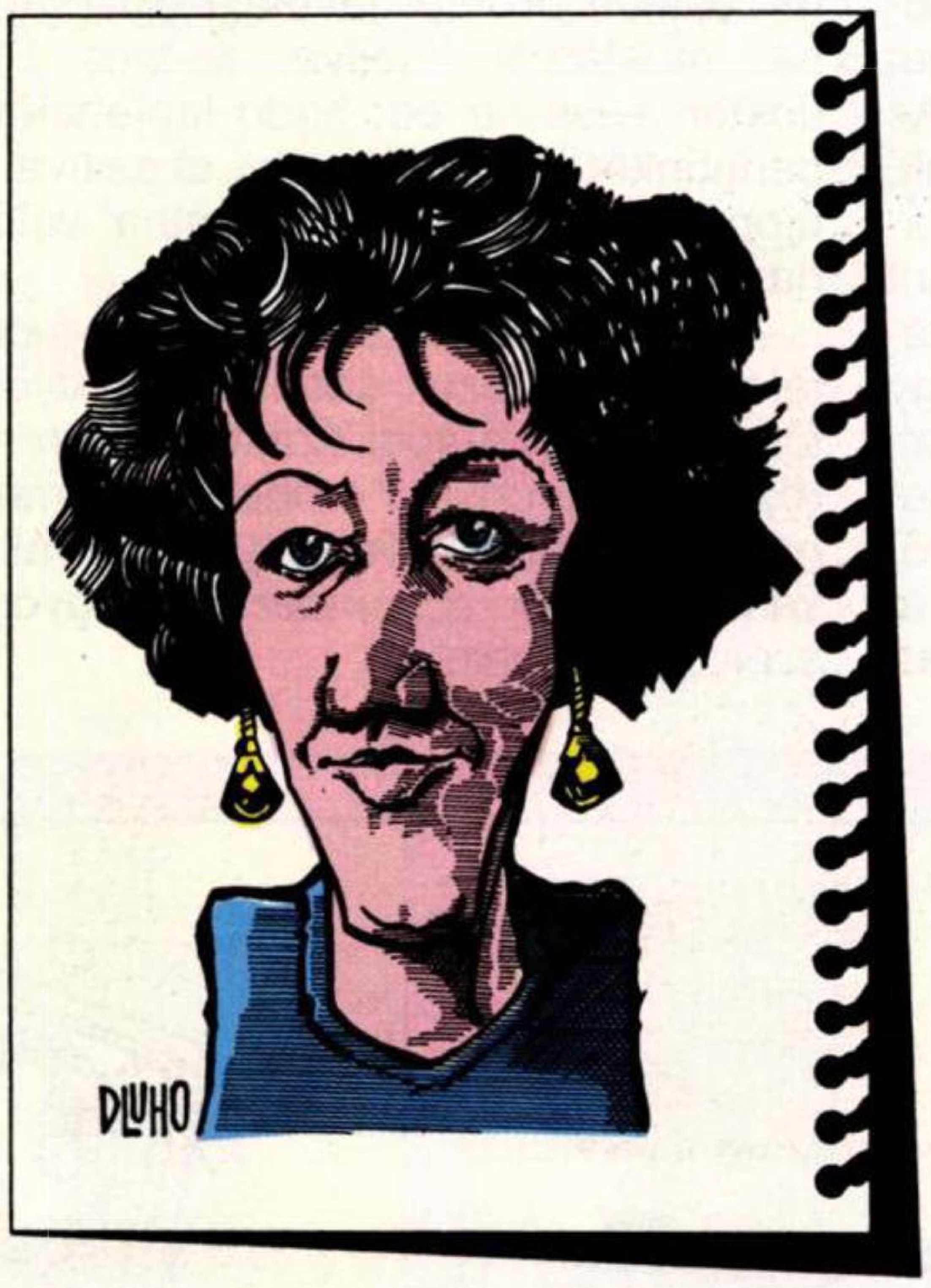

Mottó: „Akinek humora van, mindent tud, akinek nincs, az mindenre képes"
(Szenes Iván)

MÁTYÁS ISTVÁN és SZUHAY BALÁZS beszélgetése

KIRÁLY B. IZABELLA

országgyűlési képviselővel

Képviselő asszony, köszönjük, hogy fogadott minket, annak ellenére, hogy nem vagyunk bőrfejűek.

Kacagva fogadja a bevezető mondatot.

– Mindenkit fogadok. Aki hozzám jön, mindenkit. Ez képviselői kötelességem. Azért vagyok a parlamentben, hogy a választópolgárok érdekeit képviseljem. Tudomásom szerint a bőrfejűek is magyar állampolgárok. Hogyan tehetném meg, hogy ne álljak szóba velük?

– Szkinhedek sok országban vannak, Németországtól Amerikáig. Lehet, hogy ott a legveszélyesebbek, ahol nem állnak szóba velük?

– Ez az egész bőrfejű kérdés sokkal komolyabb téma. Ennek már kezdek szakértője lenni, mert a kialakult helyzetben kénytelen vagyok jobban odafigyelni. Véleményem szerint azok provokálják ezeket a bőrfejű mozgalmakat, akik az okokat megteremtették arra, hogy ezek a mozgalmak létrejöhessenek. Például az a nagy bevándorlási – szinte népvándorlási – folyamat, amely Németországot elárasztotta, amelybe földrajzi helyzeténél fogva Magyarország is belekeveredett, végül is kitermelte ezeket az okokat. Ha ezeket próbálják meg „fehér" alapra tenni, abban én egy ravasz, újkeletű internacionalizmust vélek felfedezni, és ez nekem nem elfogadható. Ebben a témában azt látom életveszélyesnek, hogy minden, a magyar ifjúság körében jelentkező nemzeti szellemű megnyilvánulást a szkinhed mozgalom margójára kívánnak szorítani.

– Egyesek úgy emlegetik önt, mint a „szkinhedek mamáját". De ezt csak félve mondom, mert az is elterjedt, hogy nem szíveli a humort, a humoristákra kifejezetten haragszik.

– Ez nem igaz. Azt hiszem, van humorérzékem, ami bizony sok képviselőtársamból hiányzik. Például nagyon szeretem – talán azért, mert rajztanár vagyok – a karikatúrákat, a fényképmontázsokat. Ezekkel valami olyasmit lehet elmondani, amit szóban nem. A Kurír Elefántja engem igazán gyakran támad, mégis remekül szórakozom rajta. Szerintem az évszázad ötlete volt az Elefánt-rovat a maga montázsaival. De kedvelem a verbális humort is. Jót tudok mulatni egyik képviselőtársunk szójátékain. Mesterien el tudja ferdíteni a neveket. Gadót Han*gadó*nak, engem Bíz a Bellának hív. Ez nekem szellemesebbnek tűnik, mint a némelyek által rám ruházott KGB Izabella, vagy az ismert humorista Béla bácsija.

– Szóval a humoristákra mégiscsak neheztel.

– Csak azt nem szeretem, ha a humor álcája alatt hazugságokat, félreértéseket, félremagyarázásokat adnak el. Például Farkasházyék esetében nem azt mondtam, hogy székely vicceket szeretnék *tőlük* hallani, hanem azt, hogy időnként két székelyt is szeretnék hallani, amint a jelenlegi átalakulásról ők viccelődnek. Ez azért különbség!

– Az imént szójátékos kedvű képviselőtársára utalt. Gyakran találkozik humorral az ország házában?

– Sajnos elég sok dolog mosolyra ad okot.

– Sajnos?

– Sajnos egy-két képviselő nevetségessé teszi magát azzal, hogy képtelen magát röviden kifejezni. Kínunkban is nevetünk a 30-35 perces, időt rabló szócsépléseken.

– Ez igaz, mi is látjuk a tévében.

– Csakhogy a tévénézőnek könnyű dolga van. Megnyomja a gombot – és kész. Sajnos, előttünk csak három gomb van – igen, nem, tartózkodás –, a negyediket, amellyel kikapcsolhatnánk a szóáradatot, elfelejtették beszerelni.

– Viszont kimehetnek a teremből.

– Az nem olyan egyszerű. Az elnök úr nagyon is szemmel tart minket, hogy megmaradjon a szavazatképességhez szükséges részvételi arány. Néha még oda is a laposkúszás technikáját alkalmazva tudunk kisomfordálni, ahova a király is gyalog jár. Ilyenkor férfi kollégáim azzal ugratják egymást, hogy most kiderül, ki melyik fegyvernemnél teljesített katonai szolgálatot. Ha meg a szükséges létszám alá csökken a jelenlét, óriási taps, ováció fogad minden belépőt. Akad olyan hallgatag képviselőtársam, aki ily módon már több tapsot aratott, mint a nap mint nap felszólalók.

– Volt-e olyan képviselői élménye, mely kifejezetten a Ludas Matyi hasábjaira kívánkozik?

– Az alkotmányjogi bizottság – melynek tagja vagyok – látogatást tett a kalocsai női börtönben. A börtönparancsnok bemutatta az intézményt, beszámolt gondjairól-bajairól. Többek között elmondta, hogy a munkanélküliség már a börtönbeli munkahelyeket is elérte. Egy idősebb kisgazda képviselőtársunk megjegyezte, hogy korábban már járt hasonló börtönlátogatáson, és ott kötélgyártással foglalkoztak. Akkor valaki megjegyezte, hogy a kötélbüntetés már megszűnt... A tréfa meglehetősen morbid ugyan, de kitört a nevetés.

– Mi célt szolgál egy ilyen börtönlátogatás?

– Az alkotmányjogi bizottságnak ismernie kell a körülményeket. Meg aztán... gondolni kell egy esetleges visszarendeződésre is... Legalább legyen annyi protekcióm, hogy ne valami húszszemélyes zárkába dugjanak, hanem egy tisztességes apartmanba...

– Ilyen pesszimista?

– Nem. Hiszek abban, hogy a következő választások után sem csíkos ruhát fogok hordani, hanem zsinórosat.

– Csakugyan, honnan szerzi magyaros, zsinóros ruháit?

– Ezek nem ódivatú ruhák, mai öltözékek, csak hagyománytiszteletből varrok rájuk zsinórt, amit egy idős színházi kellékes házaspártól veszek. És bízom abban, hogy a hagyománytisztelő öltözködés nálunk is divatba jön. Hiszen így van ez az egész világon. A japán nő ünnepélyes alkalmakra kimonót ölt, az osztrákok városban sem szégyellik hordani a dirndlit, nem is beszélve az amerikaiakról, akiknél mindennapos viselet a farmer ősök ruhája.

– Köszönjük a beszélgetést. Igyekezni fogunk, hogy a Ludas Matyi hasábjain alaposan megtréfáljuk.

– De miért?

– Hogy legközelebb ne csak az Elefántot dicsérje, hanem a Ludas Matyit is.

BÓLYA PÉTER:

MORFOND-ÍR

Hallom a hírt az éteri hullámokon, benne az üdvözítő káeftés nyilatkozást: Csudás anyagot leltek a gilisztában – hogy *mi* ezen anyag és hogy a giliszták melyik csoportjában honol, arról nem esik szó, szabadalmi titok, hát persze –, amely szinte minden kórt gyógyít...

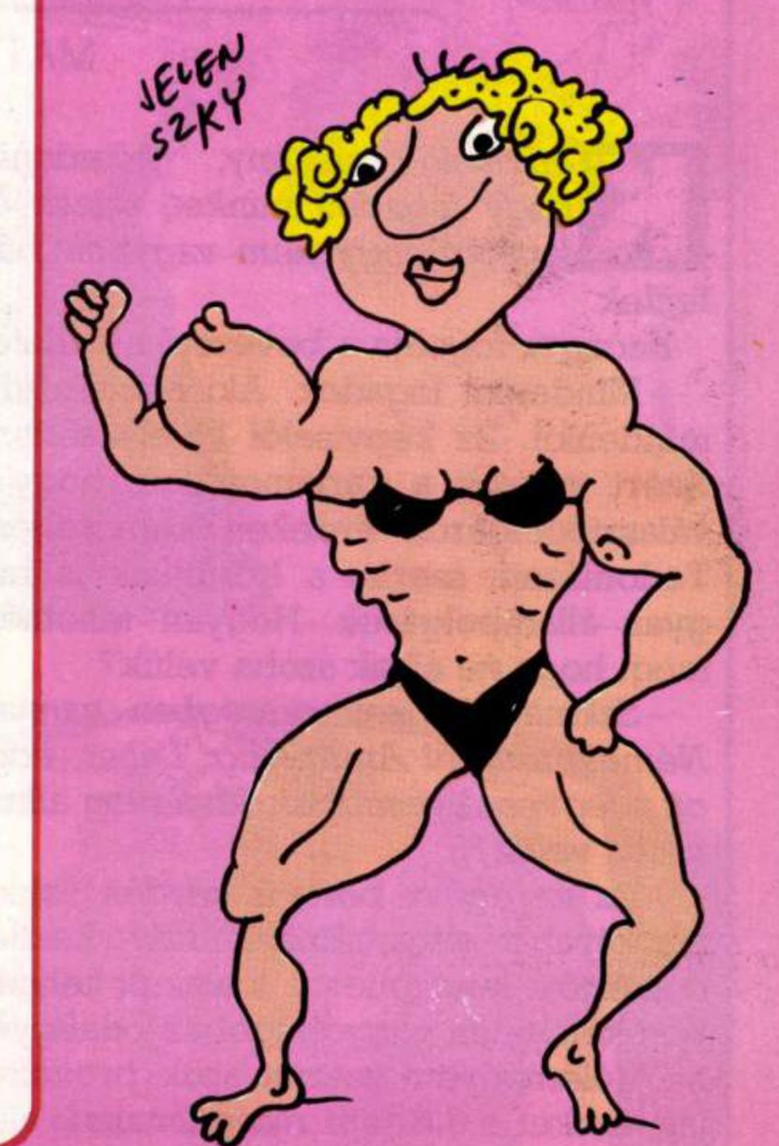
Vajon én, dr. B. P. mire gondolnék e hír hallatán, ha orvos vónék? (Vagyok.)

Hát... Elsőbb arra, hogy végre! Meglett az anyag, amelyet az emberiség legnagyobb orvosai hiába kerestek eleddig: a *panacea,* az összes betegséget egyként gyógyító szer... És hol volt? Az orrunk előtt. Illetve hát ha horgászunk, *akkor* az orrunk előtt, egyébként a lábunk alatt. A káeftés nyilatkozat szerint van neki: keringési zavarok elleni hatása, „vérzsírcsökkentő" hatása, s így megelőzheti az infarktus kialakulását, gyulladáscsökkentő hatása, elhízás elleni *hatása,* antikarcinogén (rákmegelőző) hatása, anti-AIDS hatása is talán – itt már azért bejött a „talán" a nyilatkozatba –, és még sok-sok tünet, panasz, kór, betegség, szindróma, amire mind *hat*...

Hát persze – filóznék aztán, lehiggadtan –, hinni kell benne, hogy hat, és tán akkor be is áll valamiféle hatás, ezt már évszázadok óta ismerik az orvosok meg a kuruzslók, jó neve is van: placebohatás. Semleges anyagot adunk be a betegnek azon pszichés rá*hatás* mellett, hogy remek gyógyszert kapott, s ez pszichoszomatikus (lelki eredetű testi) tünetek esetén prompt javulást okozhat. Így hát mostantól kezdve, kedves Pietró doktor, kuss neked; hadd lepjenek meg bennünket csodaszerek százaival az újonnan alakult kft.-k – hátha valóban használnak velük.

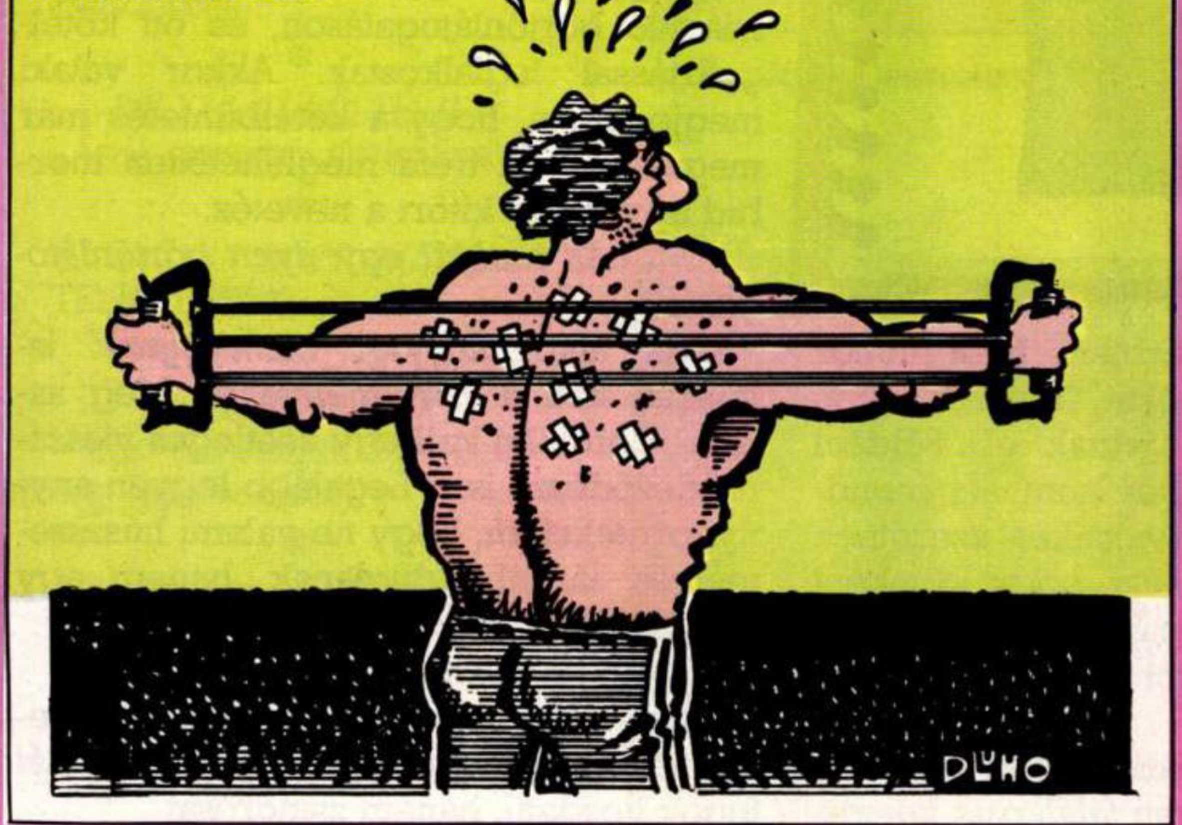
...Csak az a giliszta, csak azt tudnám feledni. Mert ezek szerint a pontyok és törpeharcsák orvosi szaktudásban leköröztek bennünket, embereket: még a horogra akadás veszélyét is vállalva vadul kapnak a minden bajt gyógyító szer után. Illetve *rá.*

HÚSRÓL-HÚSRA

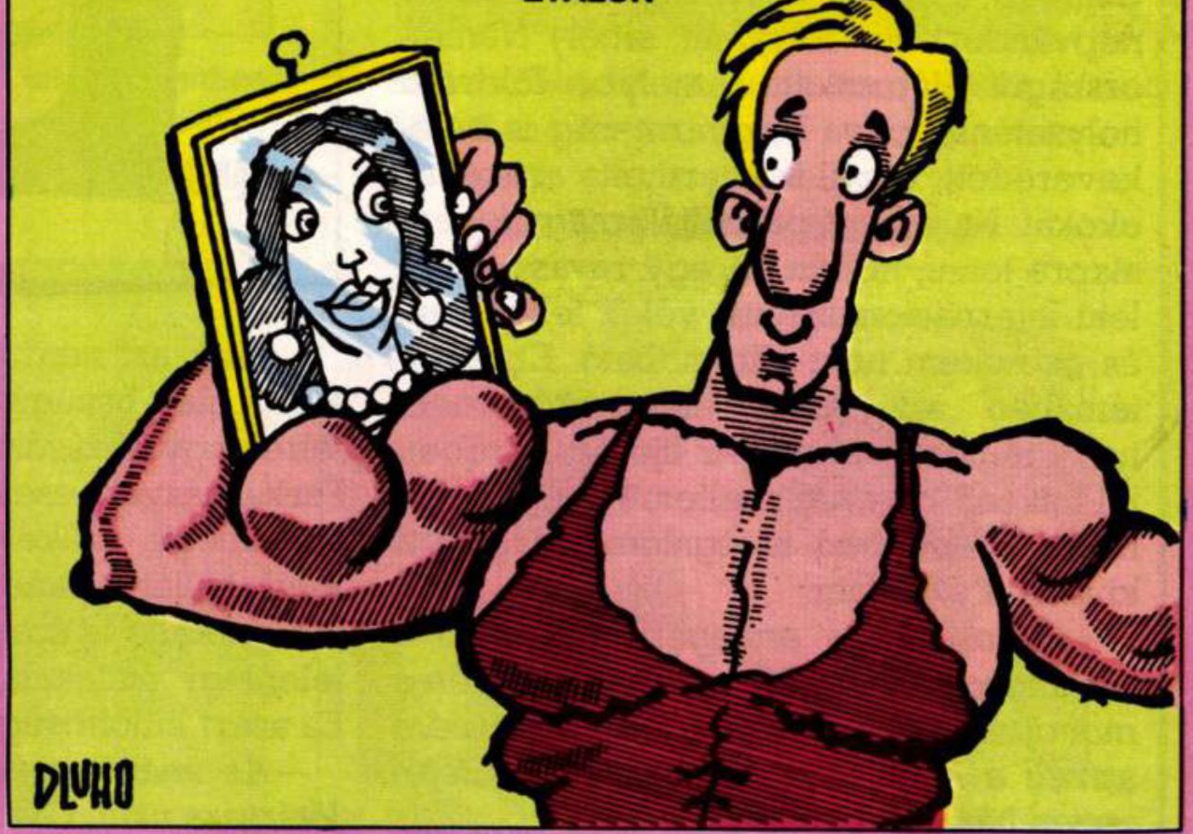

FITTNESKLUBBAN

ETALON

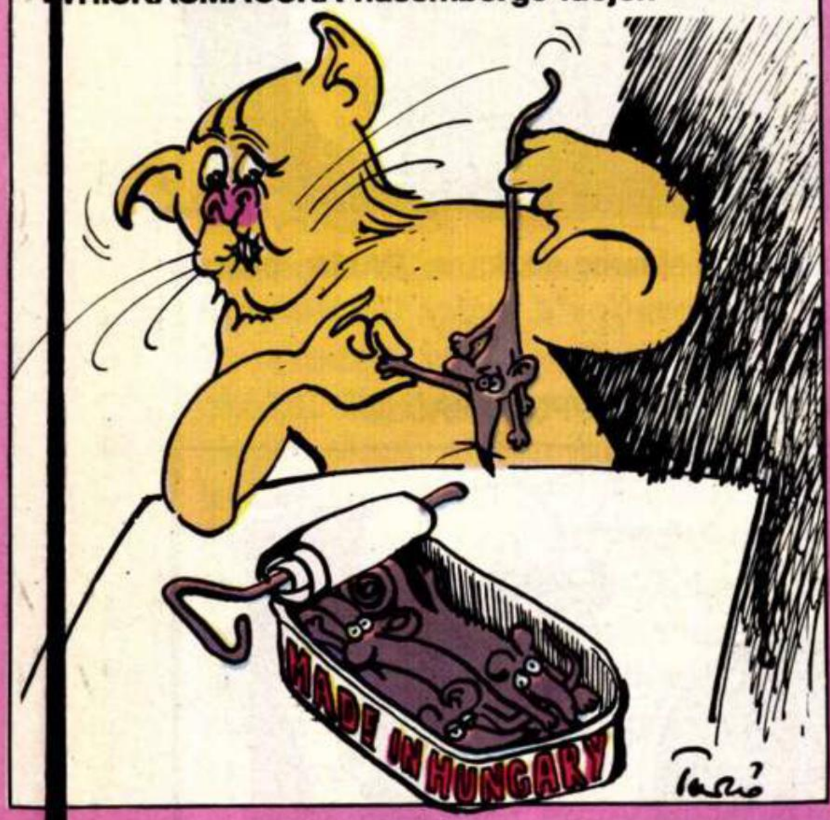

„BADIS" EB BUDAPESTEN

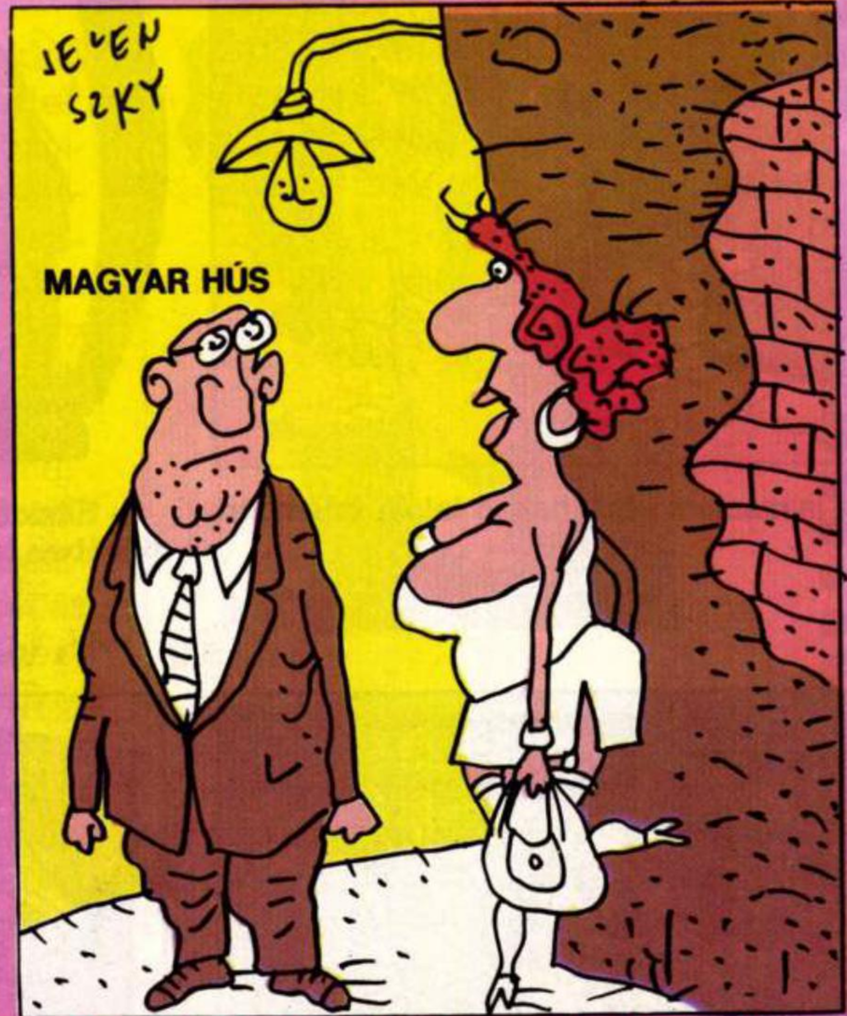

– Pont most mutogatod magad fiam, amikor húsembargó van?

WHISKASMACSKA-húsembergó idején

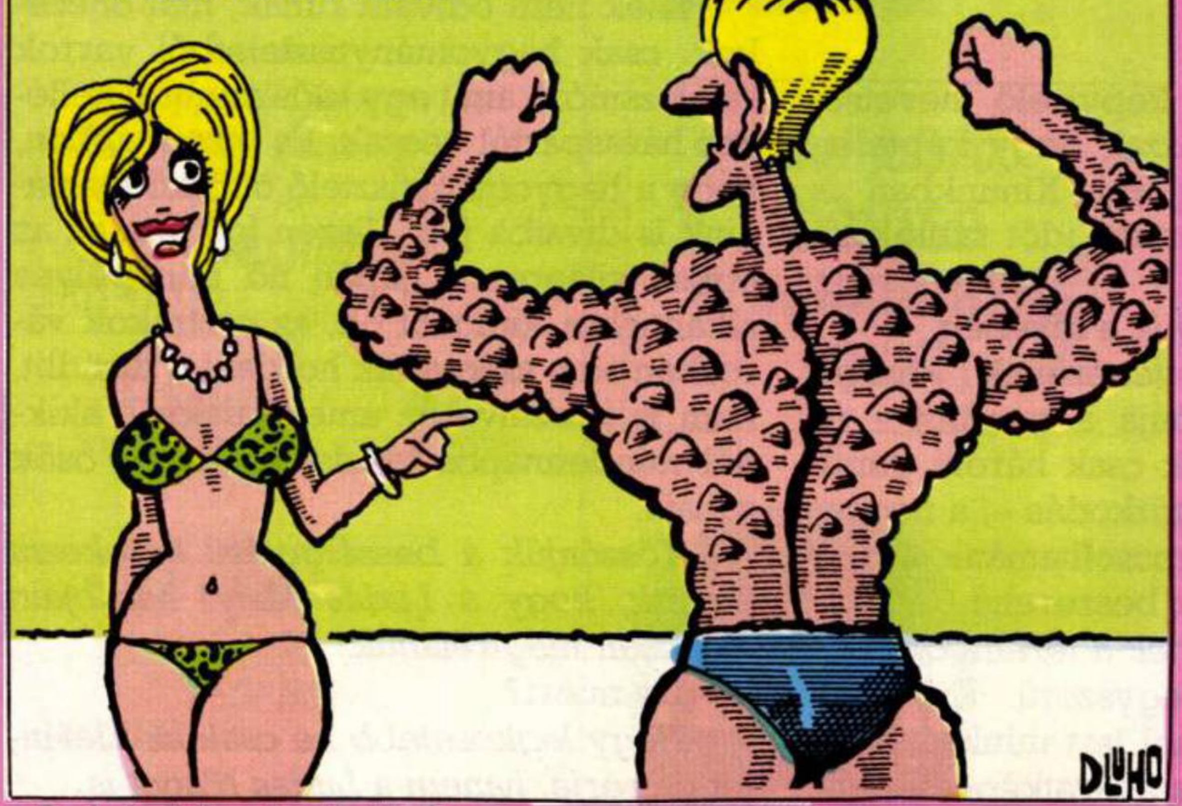

MAGYAR HÚS

– Ugyan már, Herr Müller, nem igaz, hogy itt a Rákóczi téren száj- és körömfájás járvány van!

A DUNAKANYARBAN

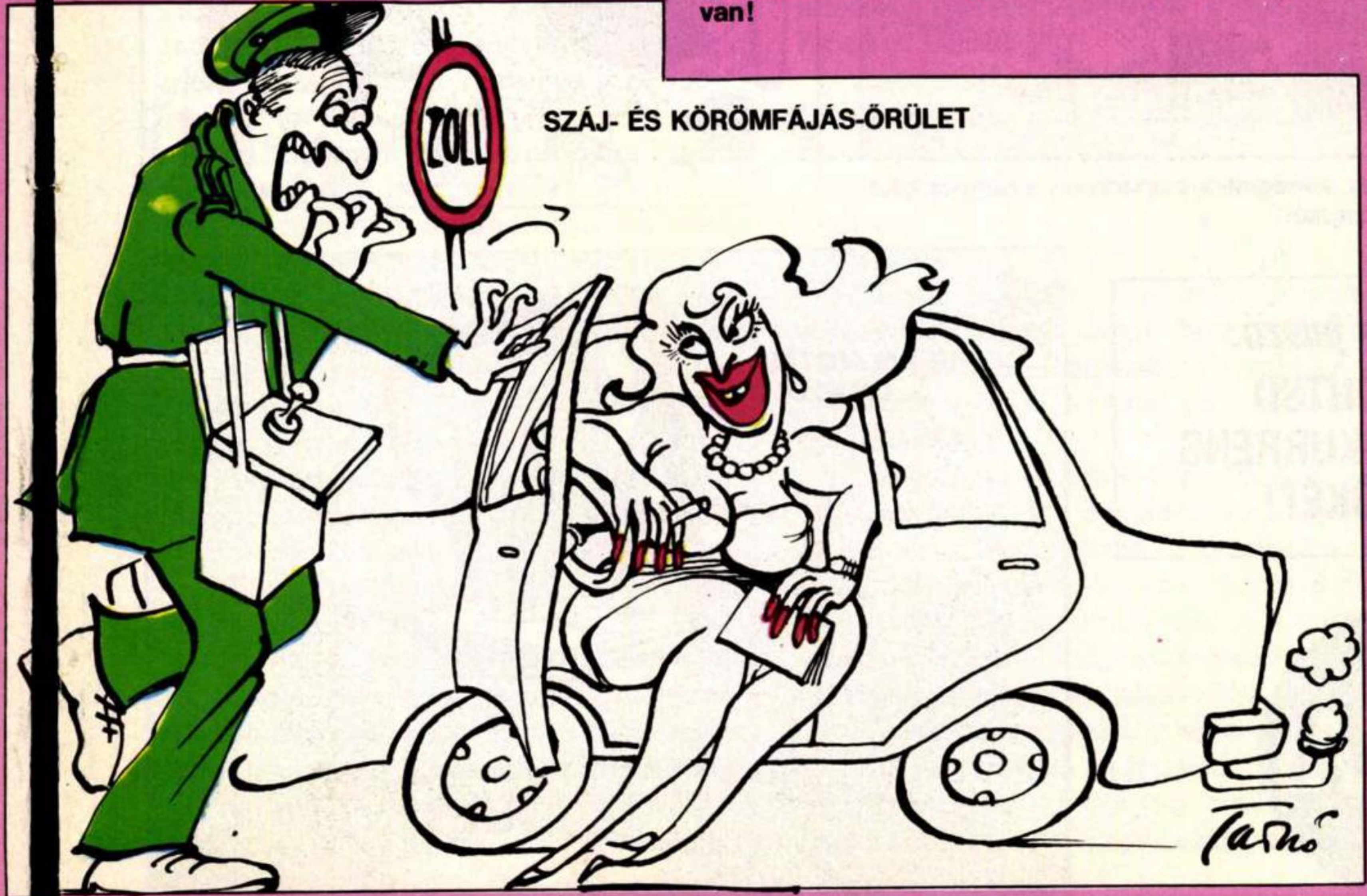
– Body building, testépítés?
– A fenét! Összecsíptek a szúnyogok!

BODY BUILDING SZINDRÓMA

– Mondtam neked, hogy váltott kézzel emelgesd a korsót!

SZÁJ- ÉS KÖRÖMFÁJÁS-ŐRÜLET

ALFÖLDI IMRE:

VALAMI BAJOM VAN

A nővér kiszólt az ajtón:

– Kérjük a következőt!

Lekászálódtam a néni öléből, mert már egymáson ültünk, betegek, annyian voltunk. Mondtam, hogy én következem. Ezt legalább tízen cáfolták nagyhangon, de nem volt igazuk. Persze, sorszámosztással ezt is el lehetne kerülni, de hol van ma sorszámtömbökre pénz az egészségügyben?

Az orvos föl se nézett, mikor beléptem, s azt mondta:

– Vetkőzzék le, kérem!

– Minek az, doktor úr? Nem látszik énrajtam semmi! Az egész úgy kezdődött, hogy megálltam egy zöldség-gyümölcs bolt kirakata előtt, és szemezni kezdtem egy pompás, friss, egészséges banánhalommal. Na, mondok, veszek négy-öt darabot, az unokámnak. Bemegyek, kérem a banánt, hát bele akar tenni nekem az a mókus öt, barnára pötyhedt példányt! A zacskómba!

– A bajáról meséljen, kérem, ne a zacskójáról! Odakint sokan várnak!

– Arról mesélek, doktor úr! Akkor figyeltem fel ugyanis arra a betegségemre, hogy *én mindig mindent összecserélek!* Azt hittem, annak a boltnak a bejáratán léptem be, amelynek a kirakatát láttam. De kiderült, összecseréltem! Mert annak a kirakatában csupa mosolygós, friss, vevőbeugrató gyümölcsök illatoztak, odabent meg fonnyadó banánok, vackoralmák és diónyi citromok! Szóltam, hogy én abból a másikból... Mire rámkiabált: „Miféle másikból? És akkor ezt ki viszi el?!" Hát erre nem tudtam válaszolni, otthagytam az egészet!

– Ez nem betegség! Tulajdonképpen mi a baja? Miért jött ide?

– Azt mesélem, doktor úr! A bajomat! Mindent összecserélek! ez nyilván másik gyümölcsárus volt, ahová beléptem! Vagy tegnap is: ki van írva a körúton, hogy *Könyvesbolt,* neonnal, jó nagy betűkkel. Bemegyek, hát csupa mindenféle: bukáru, gyerekjáték, bazárcikk, lejárt elem stb., csak könyv egy darab se! Megint összecseréltem, nem oda mentem, ahová indultam! Megállok egy ruhabolt előtt: csupa elegáns holmi, férfi, női ruha, na gyerünk, vegyünk egyet, ha drága is. Belépek, hát megint máshová mentem be, mert odabenn, hasonló anyagból bár, csupa gyűrött holmi volt, csak az ára a kirakatbéli, a többin mintha úthengerrel hajtottak volna végig. Gallérjaik apró hurkákra összecsavarva, mint loknis leánykahaj egy Jókai-regényben. Másutt ezer aprócikk van kiírva. Na jó, bemegyek, hát fenét ezer, sokat mondok, három-négyszáz. De bazinagy frizsiderek is, hát az *apró*cikk? Lábára kellene ejteni annak, aki kiírta, vagy odarakta. De hát bizonyára megint elcseréltem, ez egy másik bolt. Mindig máshová lépek be, mint ahová benyitok. Ez borzasztó, doktor úr! Tegnap még húsbolt, na mondok, gyerünk be egy félkiló karajért. Hát ahogy benyitok, kiderül: egyik fele ital, cigaretta, vécépapír, a másik biliárdszalon, ott taszigálják a golyókat, kérem, és sehol egy karaj! Miért cserélek én össze mindent?

Arcom rángatózott, szemem jojózott, a doktor úr azt mondta:

– Jó felírok valamit magának, az talán használni fog!

– Tablettát? Kezelést? – kérdeztem.

– Dehogyis. A fővárosi kereskedelmi ellenőrzés címét! Ezt a bajt ugyanis ott gyógyítják, nem itt, a körzeti rendelőben!

– Tetszik látni? Már megint összecseréltem! Más céghez mentem! S ez így megy, hónapok óta...!

FEJBE-RIZSA

NAGY IDŐK KEZDETE
– Miután elvették az órámat, tudatták, hogy új időszámítás kezdődik.

*

ÓVATOS KISEBBSÉG
Álnéven ír.

*

VÁLLALKOZÓI ÉLETRAJZ
KONKURRIKULUM VITAE

*

VÁLASZTÉKOS GONOSZTEVŐ
– Nem vetem meg a tisztességes eszközöket sem.

*

PITI KOMPROMISSZUM
ALKUKA

*

KÉRDÉS A PERCEMBERHÖZ
– Nem vagy te egy kicsit momentán?

*

FŐNÖKVÁLTÁS FÖLDÖN KÍVÜL
UFÓDLÁSI KÉRDÉS

*

KUTYÁS HORROR
Vérebbe fagyva találták.

*

OLDHATÓ IRHA
NESZPRÉM

*

PÁLYÁZATI KÖLTÉSZET
„Árvák csizmáiban tűzvész tombol."

*

ÚJ MAGYAR SZAPPANOPERETT
TELESZEGÉNY

*

FÜLLEDT FÉSZEK
– Még visszafekszem egy kicsit –, mondta buján az asszony.

*

VÍZPARTI MENYECSKÉS
USSZONYKÁM

*

RAJONGÓ NŐÍRÓ
Hatás alá terült.

*

STATISZTA PORNÓHOZ
DUGLŐR

*

IRTÓZTATÓ DRÁMAPOÉN
– Hah! Lehullt a maszlag!

*

FÉLELMISZER
HOT DROG

*

VÉNEMBEREK NYARA
– Sose találom, ami nincs a helyén.

*

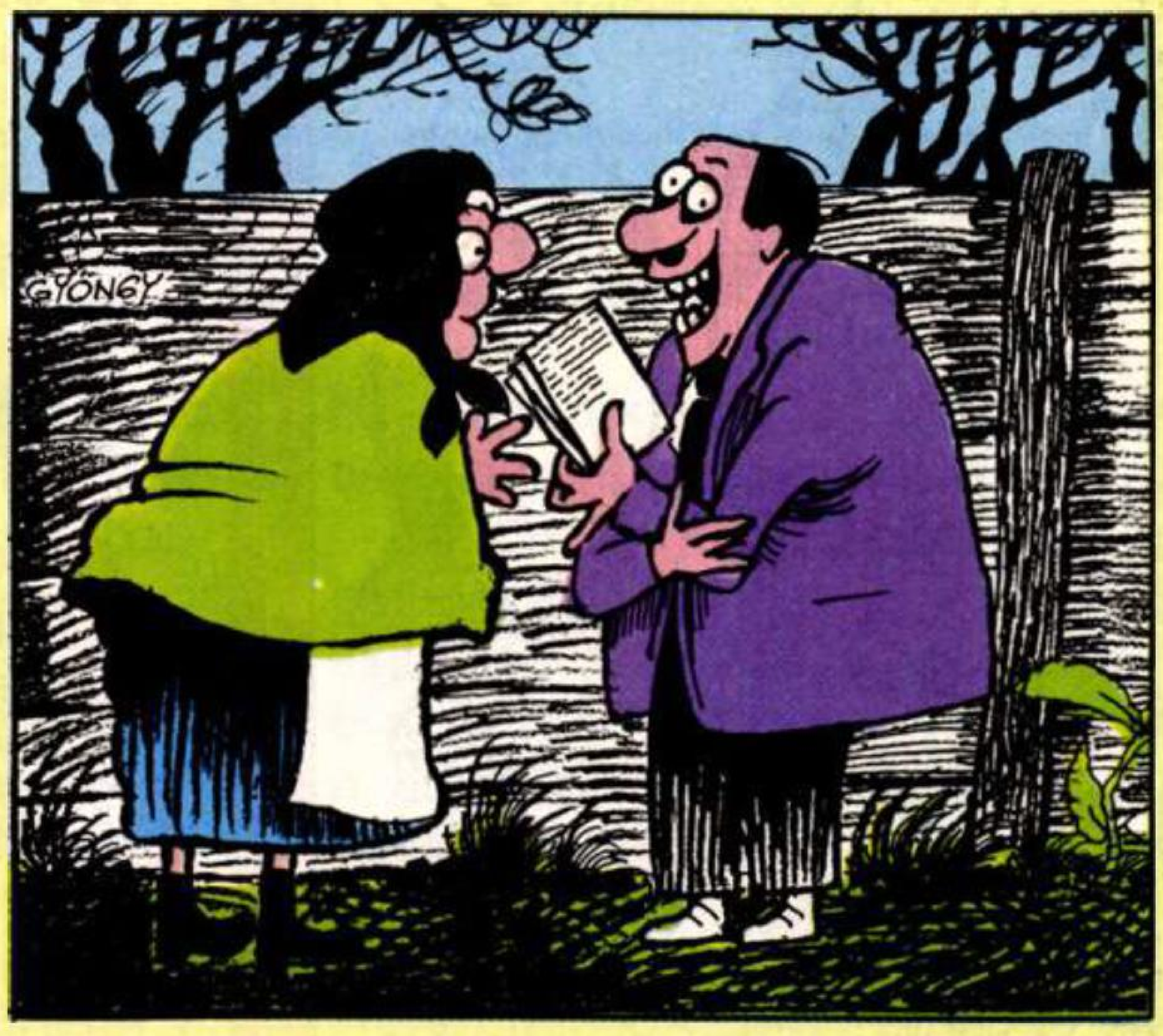
ALULGYÓGYÁSZ
DOKTOR PROKTOR

*

RÉGI HOTEL
MÁLLODA

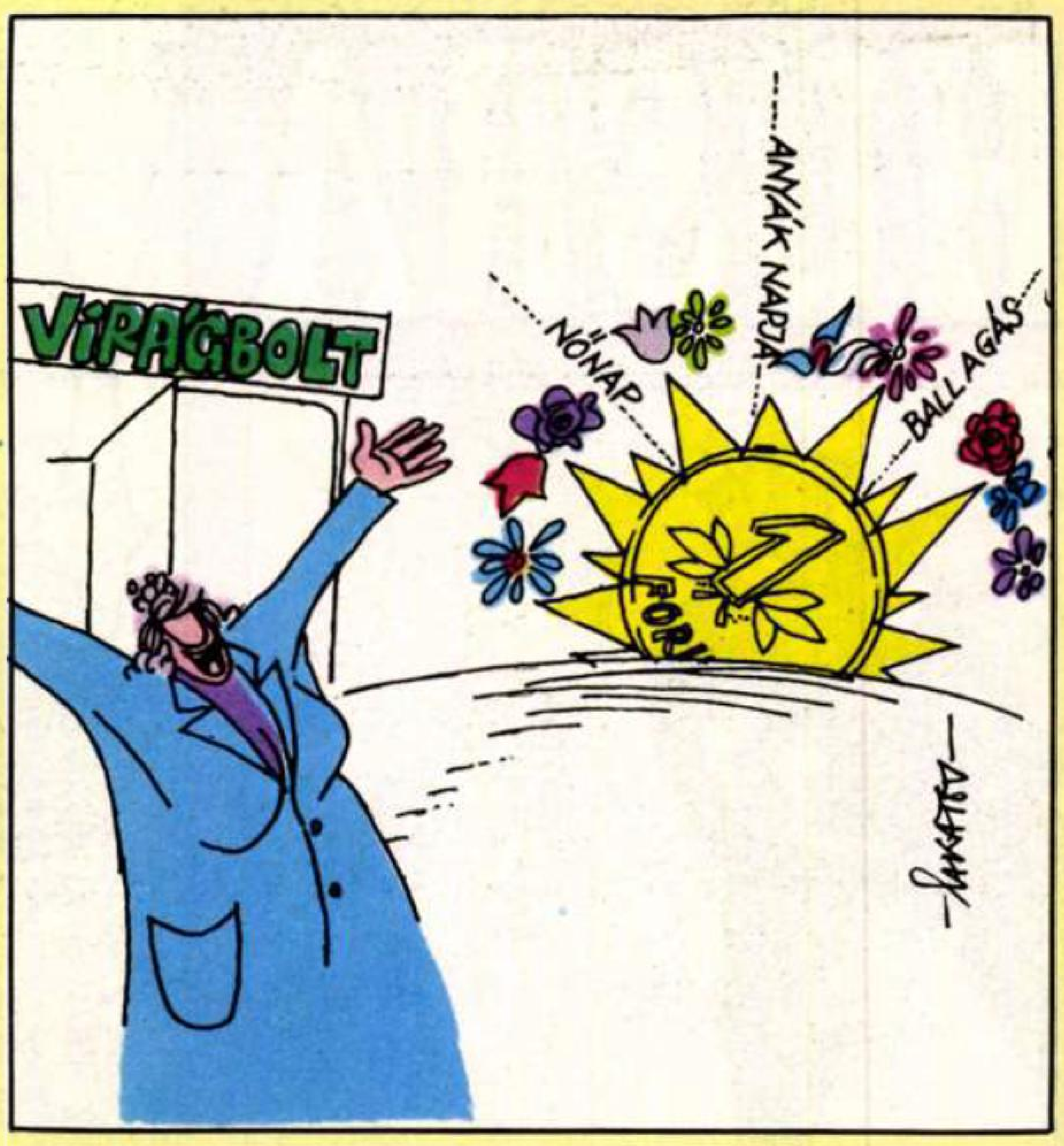
IZÉ

VÁLASZTÁSI ELLENKAMPÁNY

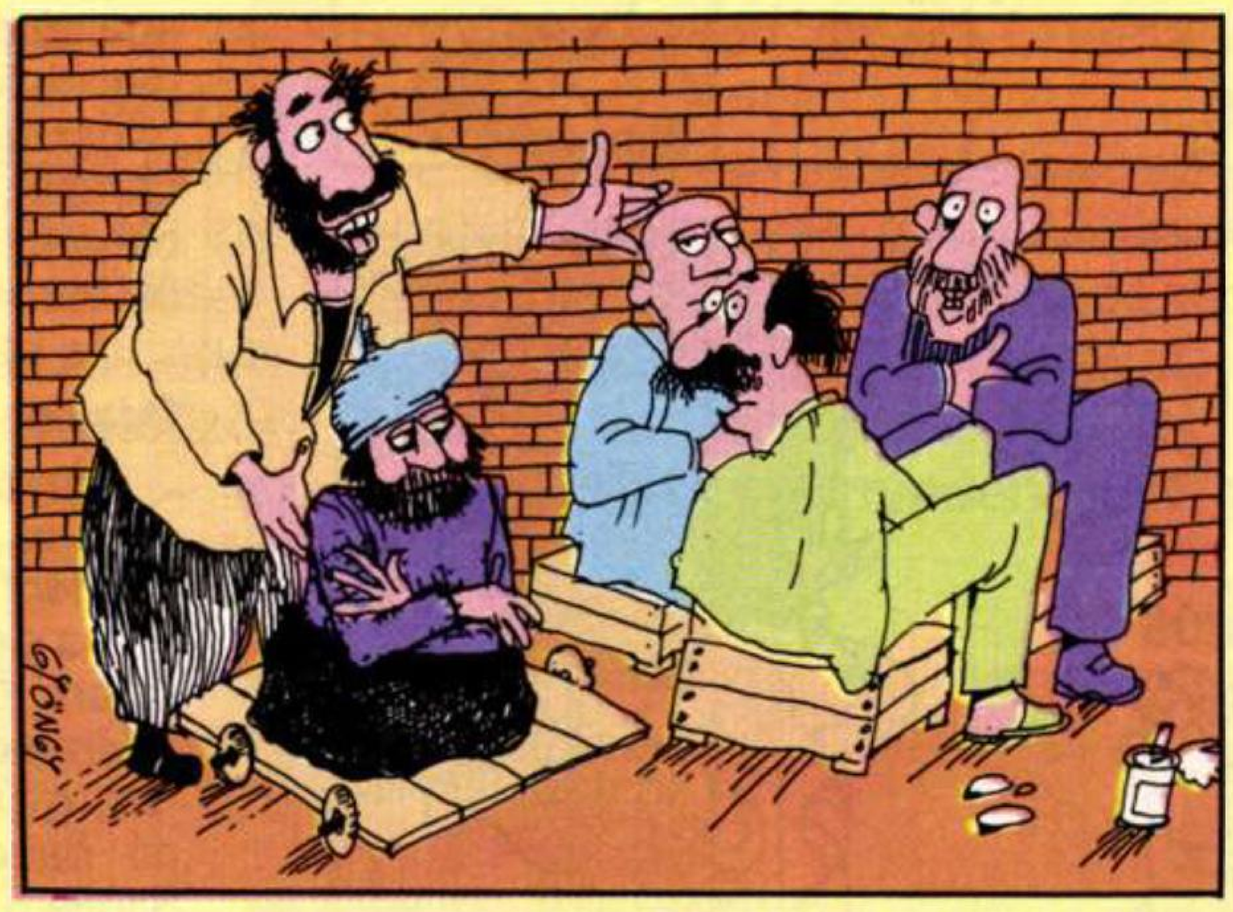

– No, Mari néni, hogy is volt az, amikor Orbán Viktorka az úttörő, egy nyári szünetben felköpte a plafonra a spenótot?

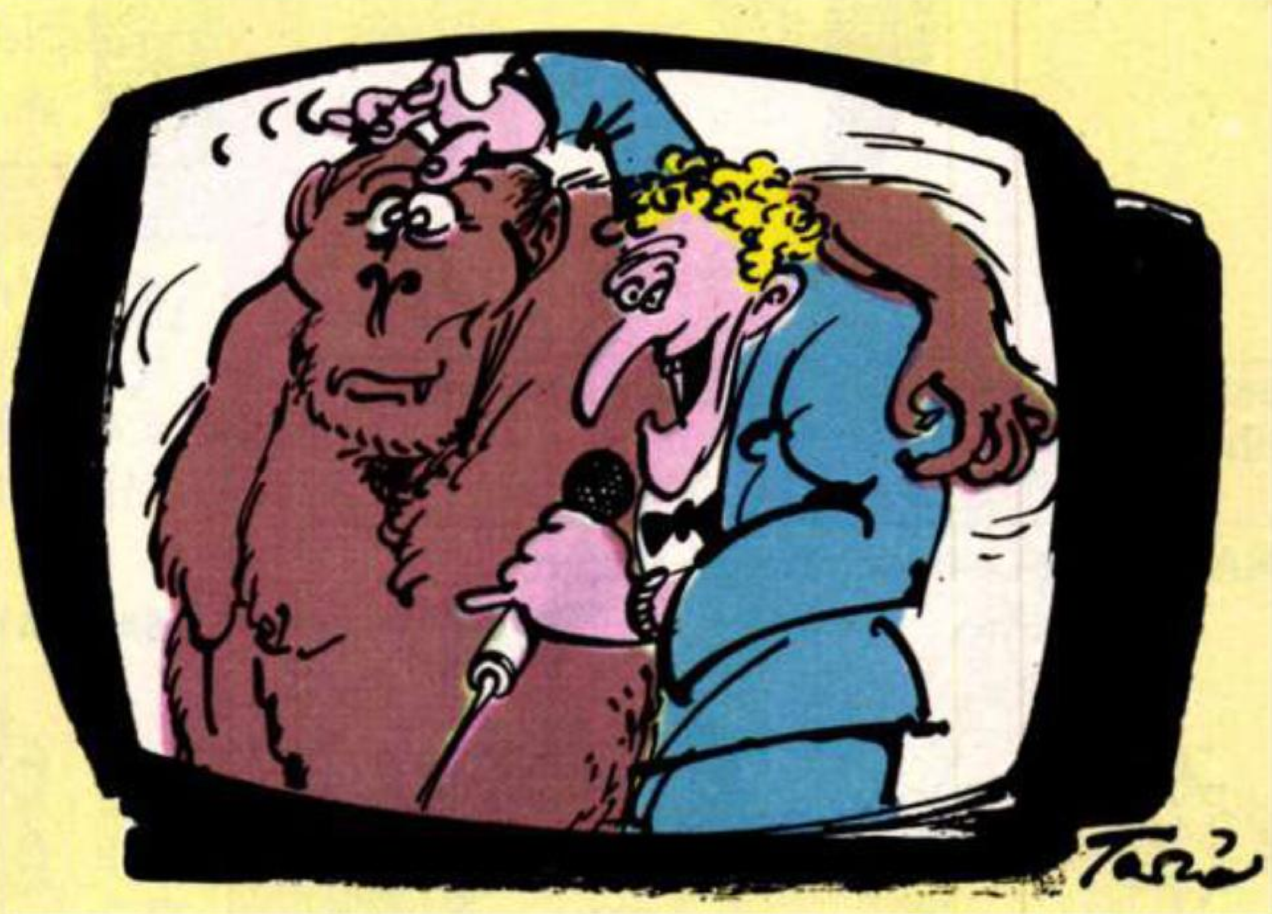
NAPFELKELTE

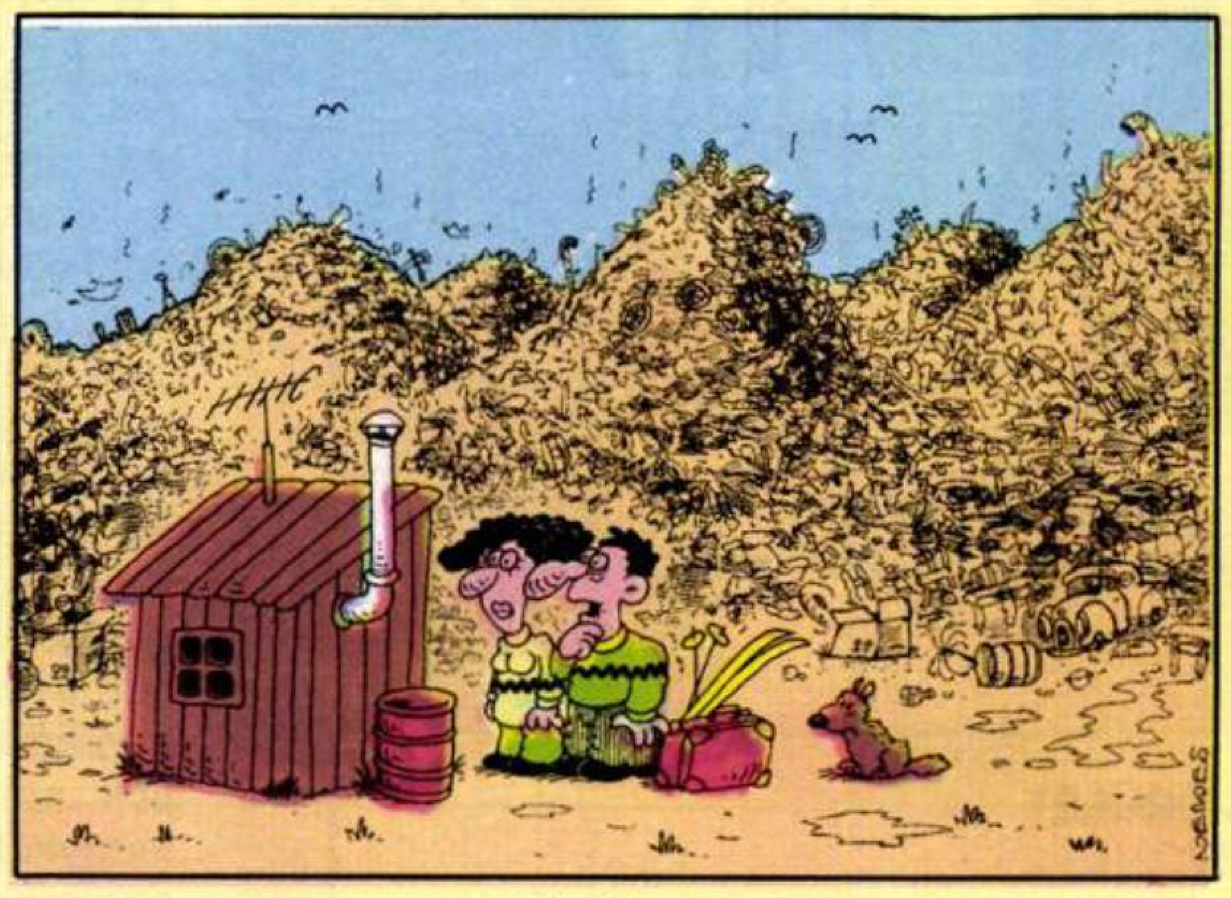
KIS PÁRTOK ALAKULNAK

– Én, Jóskát javasolom elnöknek, ő talpig úriember.

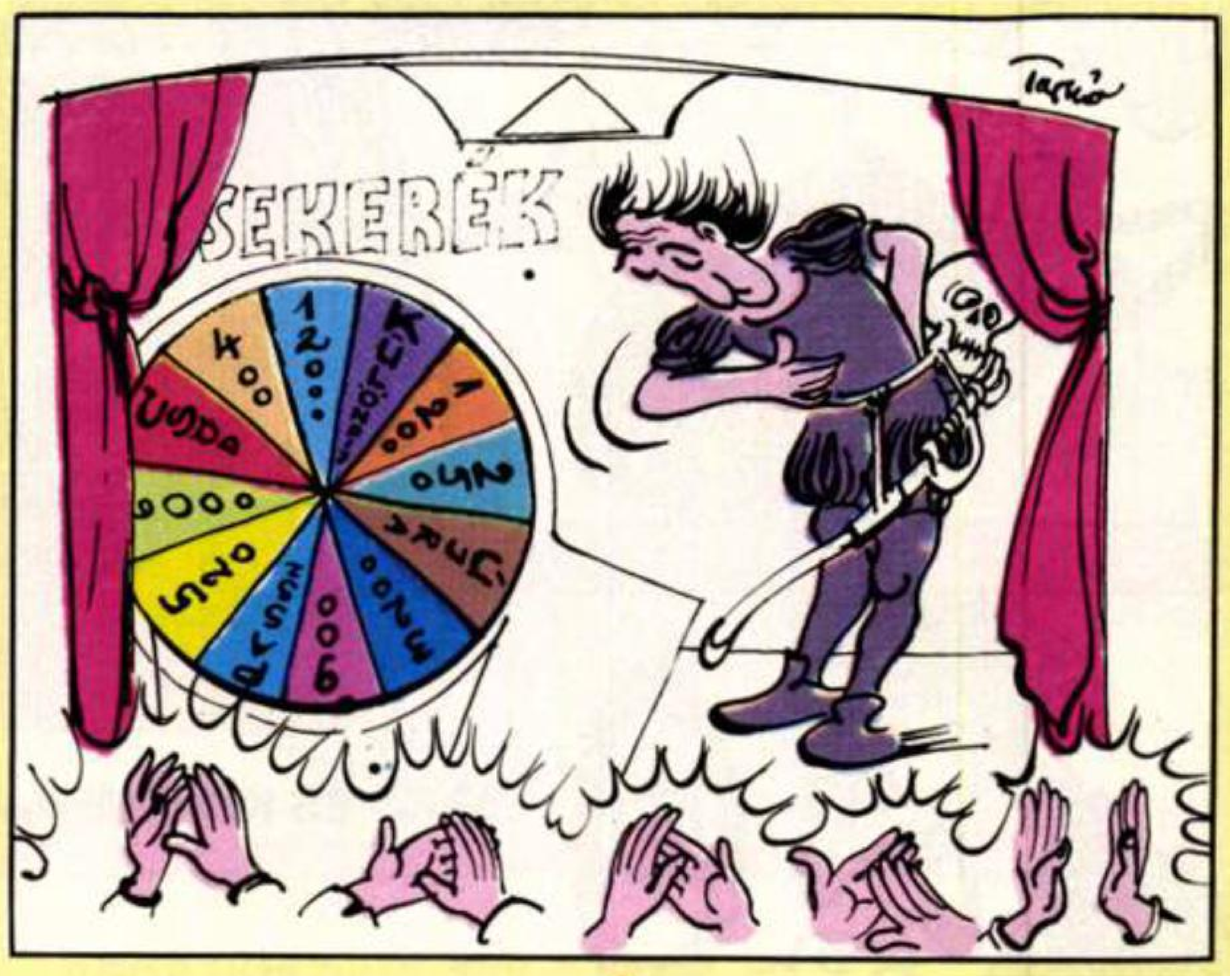

– Elbúcsúzunk, fő támogatónk, a RAMA pitecus nevében is.

– Ez volna az a meghitt kis apartman a hegyek közt, távol a város zajától?

A TAPS A SIKER FOKMÉRŐJE

Mai jelszó:
DÖNTSD A KONKURRENS TŐKÉT!

TB VÁLASZTÁSI ÖNJELÖLT

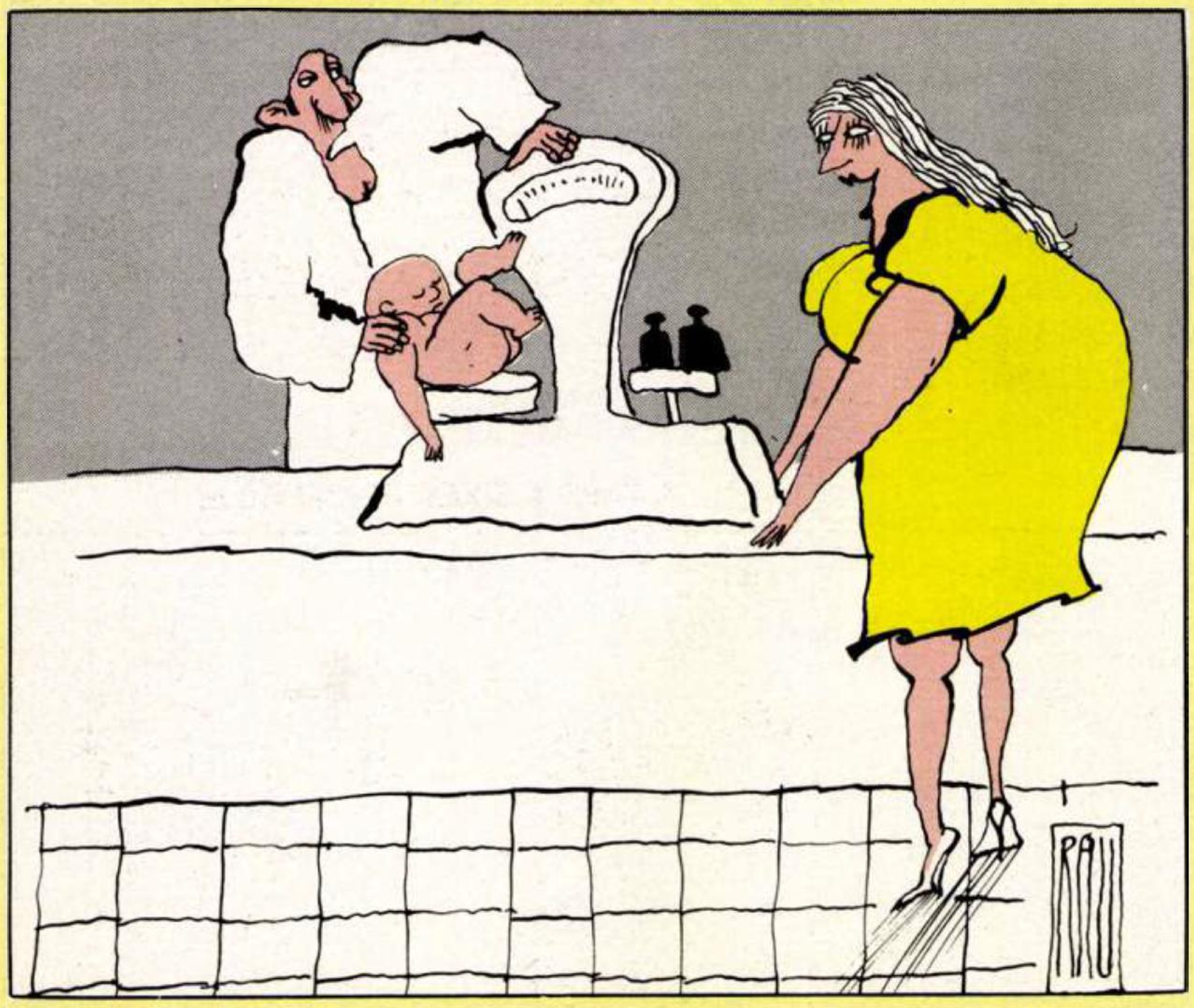

HAZAI

– Mérjen le kettőt, de a szebbikből adjon, mert betegnek lesz.

SZEGEDI GYERMEKKERESKEDELEM

– Lehet húsz dekával több?

– De főnök, hát nem te mondtad, hogy átállunk a szervkereskedelemre?

GALAMBOS SZILVESZTER:

KÉT MINIATŰR

KELLEMETLEN FRÁTER

A férfi rosszkedvűen, morcosan legyintett: Rettenetes! Ez az alak tönkreteszi az egész délutánomat. Pedig olyan szép, derűs nap van. Reggel rigófüttyre ébredtem. Milyen jólesett az illatos, forró kakaó és a friss, foszlós kalács. Az utcán rámmosolygott egy szép szőke lány. Ha jól visszagondolok, még egy kicsit kacsintott is. Sőt, utánam bámult, amíg be nem fordultam a sarkon. Majd úgy intézem, hogy megint szembe kerüljünk az utcán. Aztán meghívom egy moziba. Biztos, hogy nem utasít vissza. A csuda vinné el! Az embernek olyan ritkán van jó kedve. Egész jól mutatok még a tükörben, pedig már nem vagyok mai gyerek. A hajamban leltárhiány van, de nem ezen múlik a boldogság. Ma minden olyan kellemesen alakult. Egészen mostanáig. És akkor egyszerre csak elrontja az ember napját egy ilyen utálatos alak. Egy ilyen kellemetlen fráter. Maradt volna otthon. Vagy szállt volna fel a következő villamosra, nem pont arra, amelyen én ellenőrzöm a jegyeket. Nincs bérlete, nincs jegye. Persze. Most bírságolhatok, büntethetek. Pedig én, mint született humanista, akkor vagyok boldog, ha senki sem bliccel a villamoson. Az ilyen utas elkeseríti az ellenőr életét…

ESZPRESSZÓBAN

– Két gint kérek. Te ne igyál, mert az nem egészséges – mondta a fiatalember a homályos eszpresszó egyik boxában. Mellette egy fiatal nő ült és táskájából időnként apró zsíroskenyér darabkákat tördelt le és dobott a szájába. A férfi egy slukkra leengedte az egyik pohár tartalmát, aztán leplezetlen idegenkedéssel bámult a nőre:

– Elrontottad az életemet! Tönkretettél! Milyen ostoba is voltam, hittem neked és bíztam benned!

– Ne haragudj rám. Én alapjában véve nem vagyok rossz. De hát a körülmények…

– A nők mindig a körülményekre hivatkoznak! Azon a délutánon nagyon felelőtlen voltál. Felelj őszintén, soha nincs lelkiismeret-furdalásod?

– Gyakran rosszul alszom, az igaz…

– Miért kellett azon a délutánon „annak" megtörténnie? Miért?

A nő kicsit révedezően nézett maga elé:

– Azon a délutánon tulajdonképpen te hívtál fel a lakásodra. Azt mondtad, ne féljek, csak beszélgetni szeretnél velem egy meghitt, csendes zugocskában.

– Úgy van. Nem is volt más szándékom.

– Akkor mért oltottad el a villanyt, és mért súgtál a fülembe forró, szerelmes szavakat?! Én még akkor is el akartam futni.

– Miért nem futottál gyorsabban? Szándékosan futottál olyan lassan, hogy utolérjelek.

– Nem vagyok Európa-bajnok.

– Visszaéltél a gyengédségemmel. Megálljt kellett volna kiáltanod. Goromba szavakat kellett volna mondanod, hogy kijózanodjak. De nem! Azzal kezdted, hogy visszacsókoltál. Mindent megtettél, hogy elveszítsem a fejem. Erőszakos, agresszív viselkedésednek meg is van a következménye. Most fizethetem a gyerektartást!

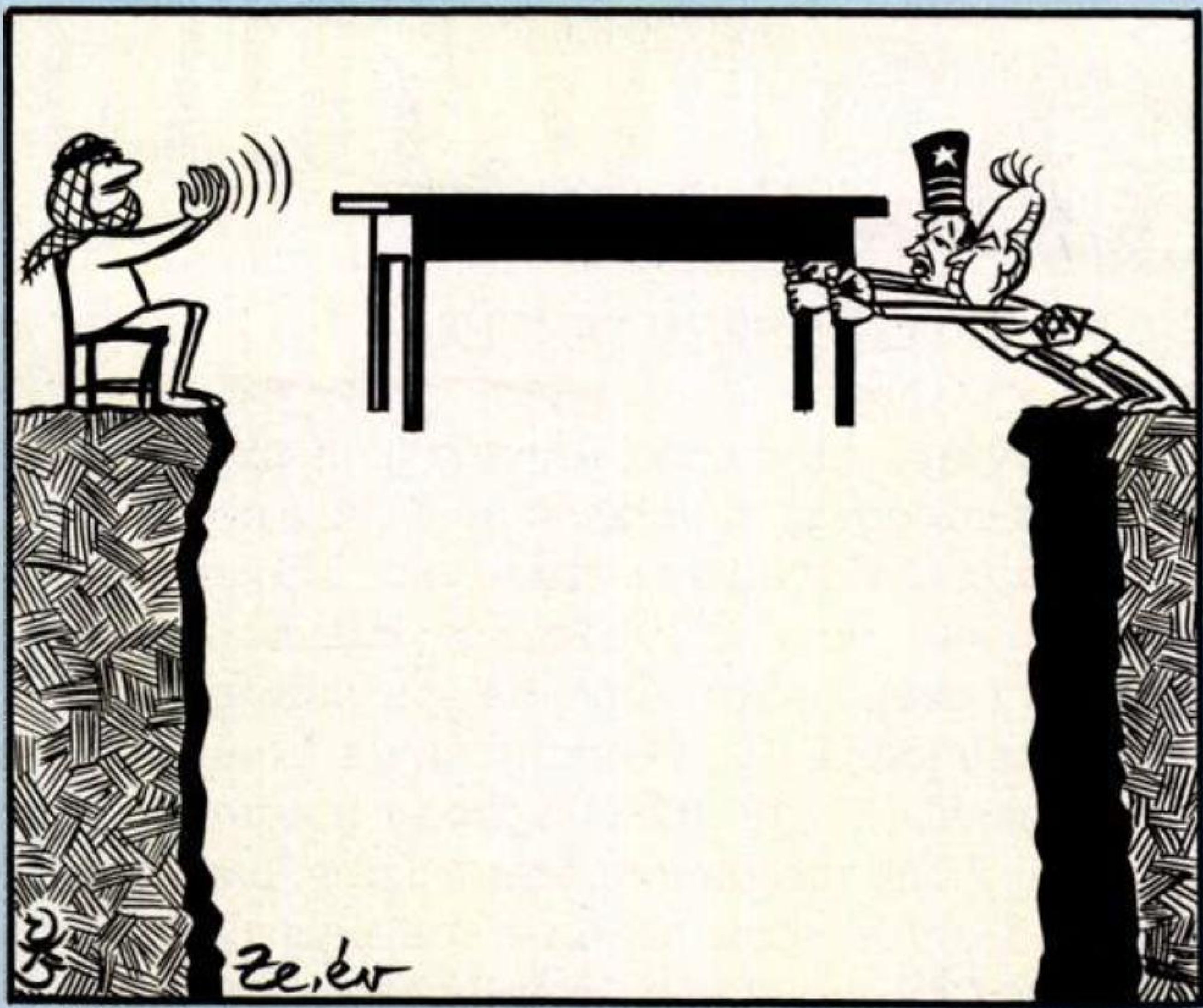
– De hiszen nem fizeted. Két éve egyetlen fillért sem fizettél.

– De háborog a lelkiismeretem! Szép, budapesti, főbérleti lakásom van, mégis kénytelen vagyok vidéken eldugott tanyákon alkalmi munkát vállalni. Bujkálnom kell. Előled!

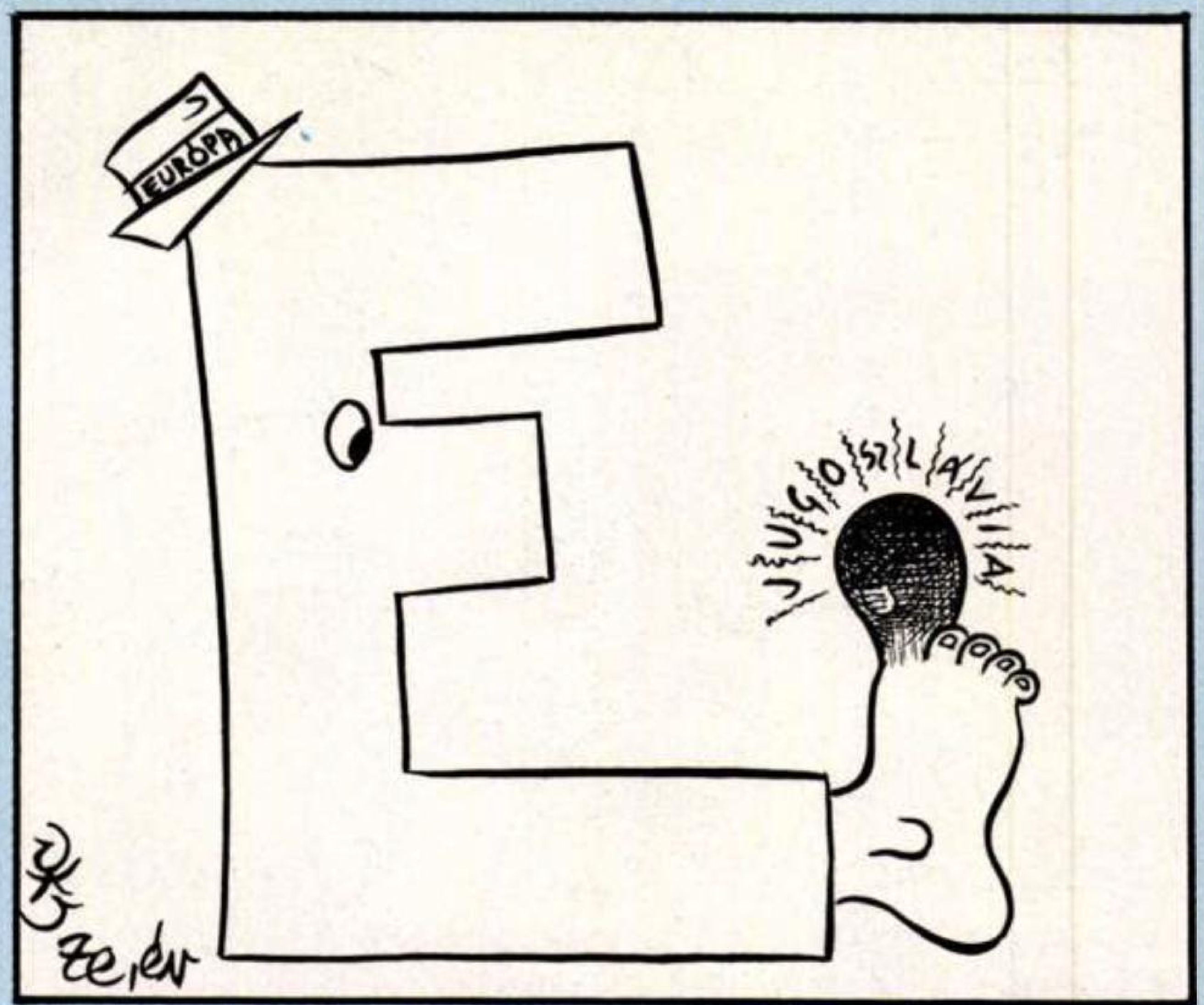
A nő zavartan vette a táskáját, felállt, és halkan azt suttogta:

– Nagyon restellem magam. Bocsáss meg, Lajos, amiért ennyi kellemetlenséget okoztam neked…

HUMORBAN NEM ISMERÜNK HATÁRT

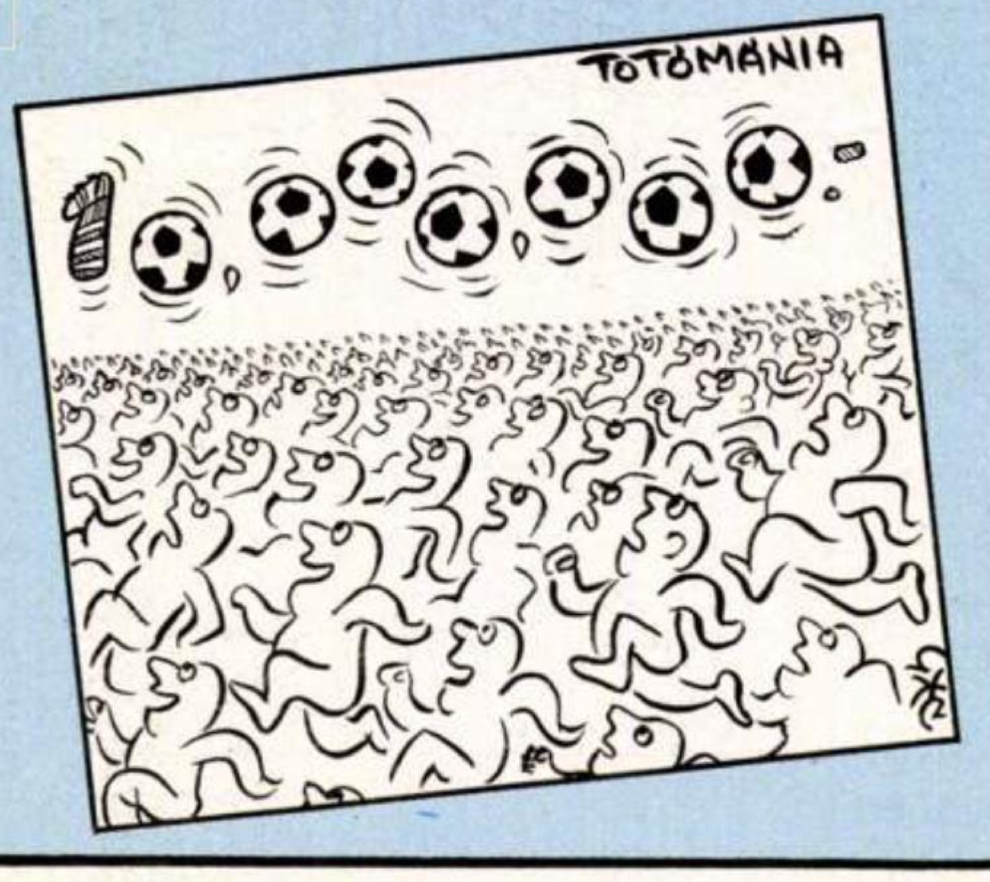
ZE,ÉV karikatúrái, HÁ,ÁRETZ (TEL-AVIV), C&W Syndicate

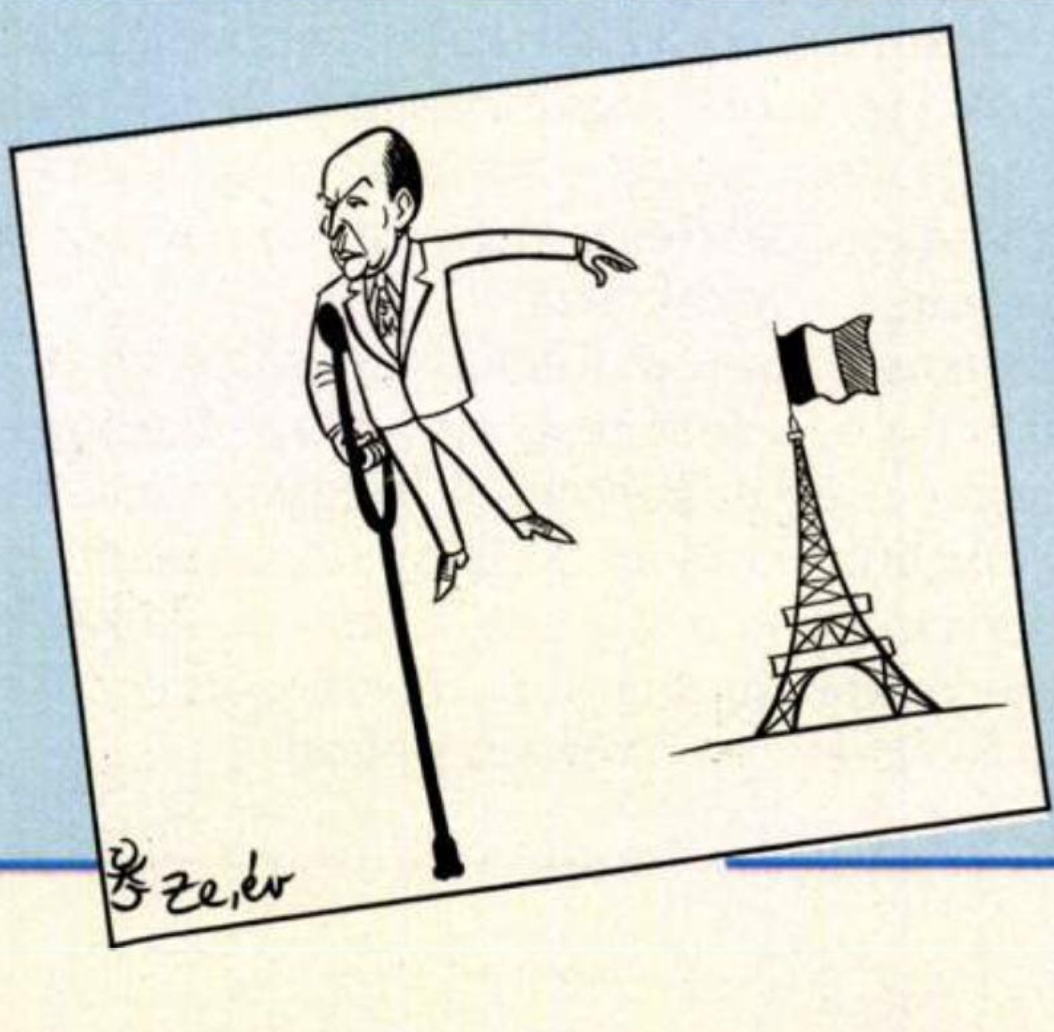
A világhírű karikaturista Budapesten látta meg a napvilágot, Farkas Jenőként. Ma Izrael egyik legmegbecsültebb művésze, aki éppen ezekben a napokban vette át új hazája legmagasabb kitüntetését, az Izrael-díjat, melyet előtte egyetlen karikaturista sem nyert el. Köszönjük, hogy szülőhazájára is szeretettel gondol, s ennek bizonyságául az alábbi rajzokat önzetlenül a Ludas Matyi rendelkezésére bocsátotta. Kitüntetéséhez gratulálunk, és kívánunk neki még hosszú, sikerekben gazdag életet.

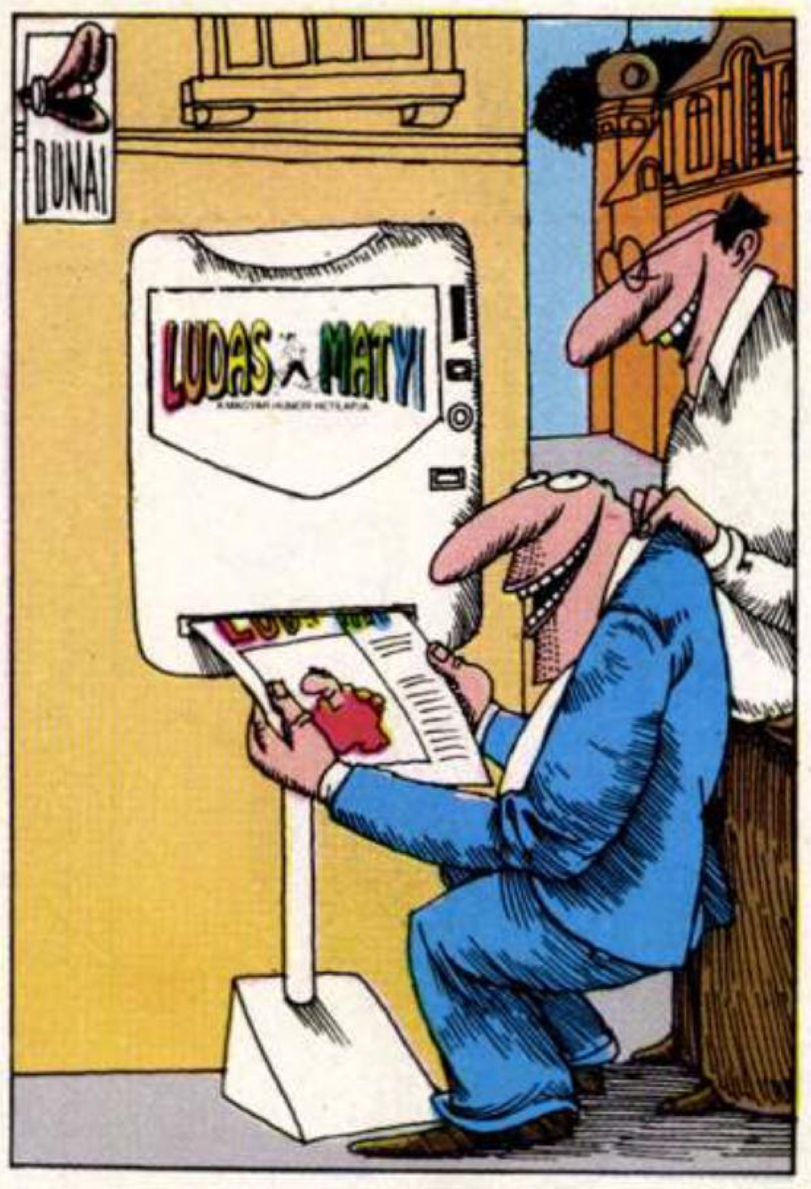

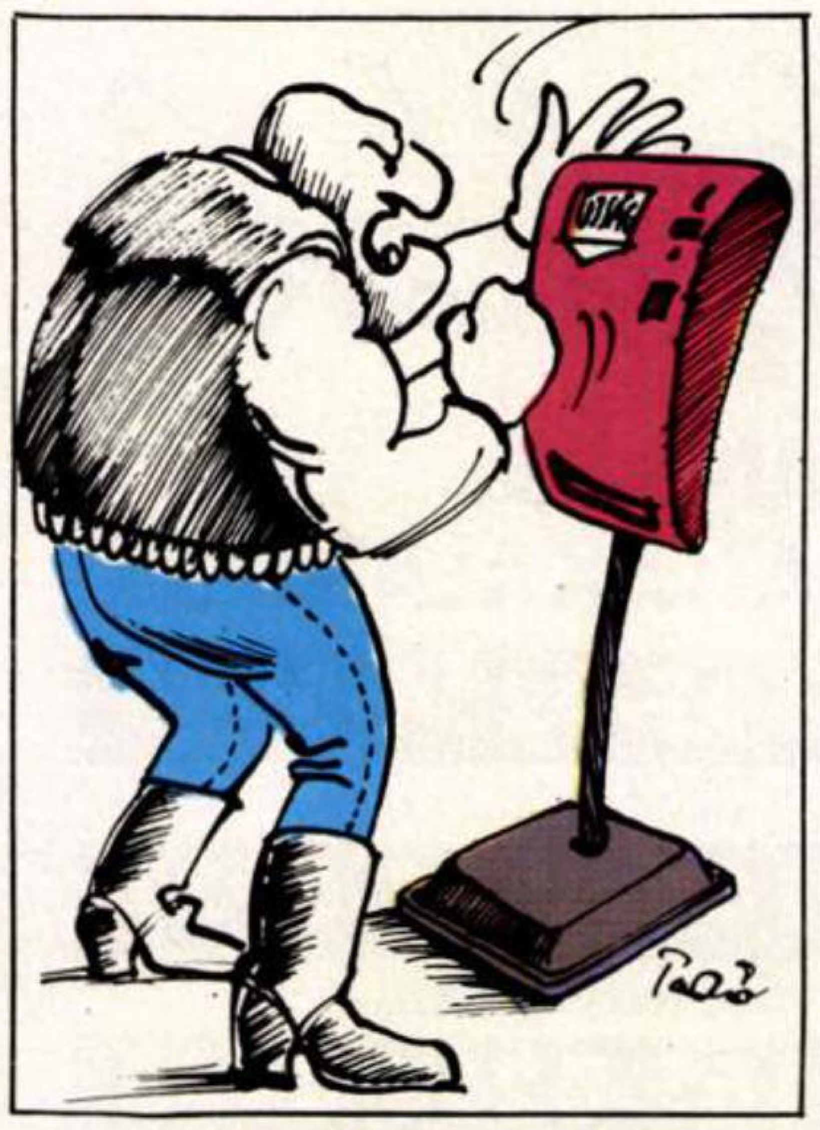

ÚJSÁGÁRUSÍTÓ AUTOMATÁK BUDAPESTEN

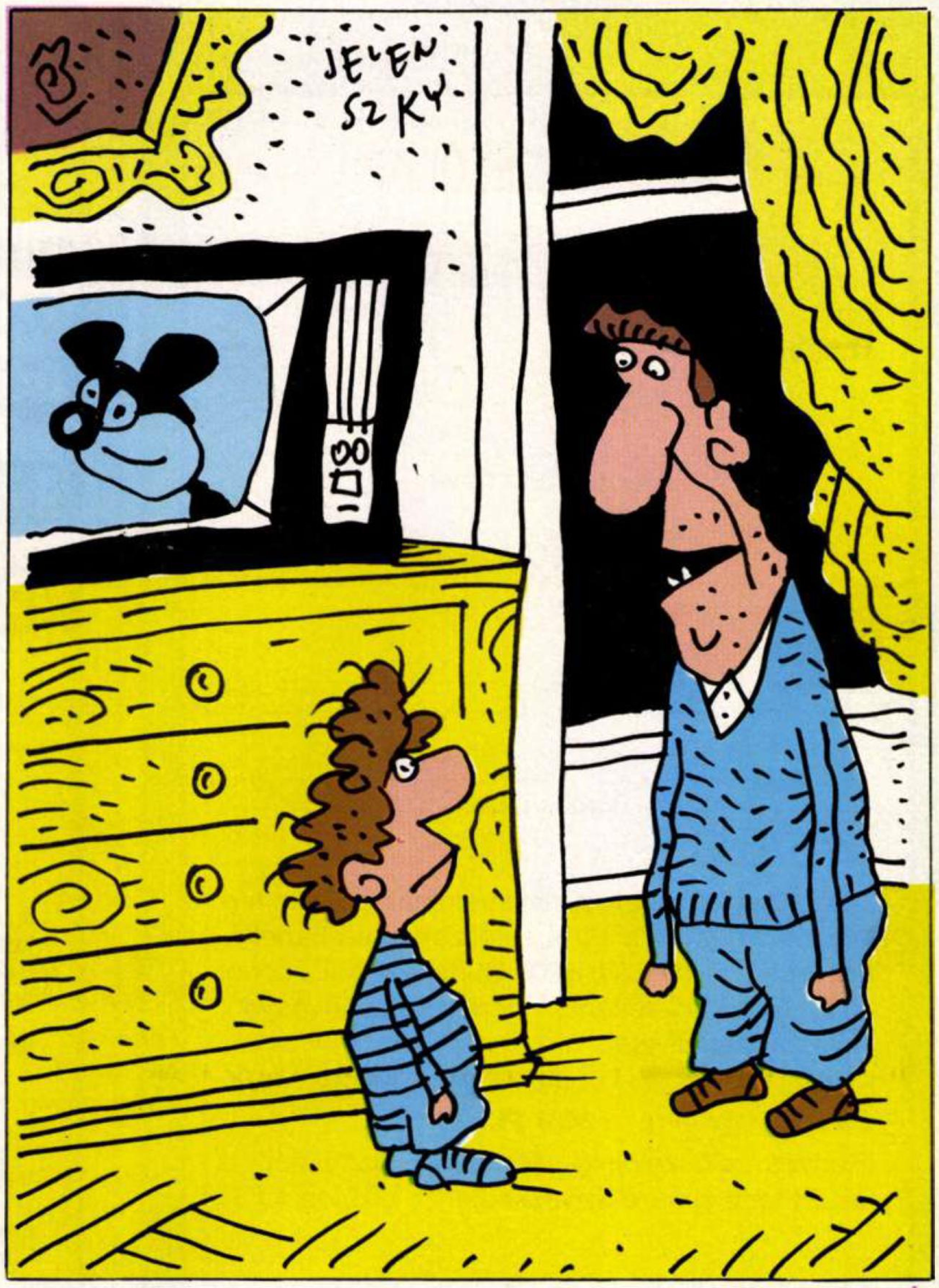
– Ez az automata mindig röhög, amikor kiadja a lapot. Biztos csiklandozza az apró.

– Na, adjál szépen tiszteletpéldányt a Zotyának!

– Csak nem tőlem rettegsz, farkaskoma?

– Tudomásul kell venned, hogy VUK alulmaradt a piaci versenyben.

– Most már csak a remittenda automatát kellene feltalálni.

FRIDECZKY FRIGYES:

MÓKUSABB MÓKUSKÉNT

Ha rozsdamart fakó mókusok
között egy fatörzsre felkúszok,
mimikri öltönyöm felveszem
s csak arra élezem friss eszem,
hogy mogyoróm-makkom meglegyen –
ehessek, de engem ne egyen
se farkas, se isten hidege,
ne vacogjak künn, se idebe'...

Odúba búvok, vagy futkosok,
– ha vadonban vadsorsra jutok –
mókussá lényegült életem
csak mókusabb mókusként élhetem.

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem önöknél a Ludas Matyi című hetilapot ...... példányban ...... előfizetési időszakra.

....

Megrendelő neve

....

....

....

Pontos címe

Előfizethető bármely postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel utca 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással.

Előfizetési díj negyedévre: **327 Ft,** fél évre: **654 Ft,** egy évre: **1308 Ft.**

(Kedves előfizetőink! E megrendelőlapot a HELIR fenti címére szíveskedjenek elküldeni.)

HUMORBAN A MATYI A LUDAS!

BOLHAPIAC

Keresnek:
Női cipőt 38–39-es számban, elektromos mákdarálót, kisautót, kisvonatot, a Ludas Matyi példányait (1970–1980-ig), LEGO-t, paplant, plédet, ágyneműt, faliszőnyeget, a „Pesti Izé", a „Szabad Száj", a „Borsszem Jankó" bekötött, illetve egyes példányait.

Kínálnak:
A Ludas Matyi évfolyamait (40 év), a Ludas Matyi bekötött példányait (1960–1986-ig), régi plakátokat, szépirodalmi és egyéb könyveket, cserép villanykályhát, olajkályhát, hősugárzót, golyós számológépet (70 × 125 cm), nagy méretű Mária képet aranykerettel, 12 szárnyú ablakot (190 × 210 cm), női ruhaneműt közepes termetre, téli-nyári gyermekholmit, összecsukható járókát, emeletes víkendágyat.

Cserélnek:
Törésbiztos hajókoffert, magyar nyelvű irodalmi könyvekre.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon (szerda kivételével), 9–12 óra között, a 118-8411-es telefonszámon, a 95-ös melléken, vagy levélben, a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztők:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ
RAU TIBOR

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztők:
DUKAY BARNA
GÁSPÁR IMRE

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta, árusításban megvásárolható az alábbi terjesztők hírlapárusainál: Magyar Posta, Bikádi Kereskedelmi és Szolgáltató Bt, Enyedi Könyv- és Lapterjesztő Bt, Extra Hír Kft., Futár Bt, Passz GMK, RH+Bt, R. Pressz Hírlap- és Könyvterjesztő Kft.

Előfizetési díj negyedévre 327 Ft, fél évre 654 Ft, egy évre 1308 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,
93.2308/18-66-22
rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

Lapunk előfizethető a KULTÚRA Külkereskedelmi Vállalatnál (H-1389 Bp., P.O.B. 149.), vagy a Magyar Hitelbanknál (H-1133 Bp.) vezetett 202-10995 számú számláján vagy külföldi partnereinél:

Ausztrália: G. Menczer, P.O.Box 219. Wantima South 3152 Vic. **Belgium:** „Du Monde Entier" S.A., 162 Rue du Midi, B–1000 Bruxelles.
Brazília: Livraria D. Landy Ltda. Rua 7 de Abril 252 01000 São Paulo. **Dánia:** Munksgaard, 35 Norre Sogade, 1016 Copenhagen. **Egyesült Államok:** Center of Hungarian Literature, 4418. 16th Avenue, Brooklyn, N.Y. 11204; EBSCO, Industries Inc. P.O.Box 1943, Birmingham, Ala. 35201 Framo Publishing, 561 West Diversey Parkway Room 19, Chicago, 111.6014; Püski-Corvin, 251 E. 82 Street, New York N.Y. 10028. **Finnország:** Akateeminen Kirjakauppa, Keskuskatu 1, SF 00100 Helsinki 10. **Franciaország:** Societé Balaton, 5015 Paris. Bld. Pasteur. **Hollandia:** Fason Europe B.V. Pstbus 1967, 1000 AD Amsterdam. **Izrael:** Hadash, P.O.B. 26116, 62160 Tel-Aviv; Gondos Sándor P.O.B. 44513, 31333 Haifa, Lepac, 15. Ramban Str. Tel-Aviv Breuer Line Ltd. Hungarian Cultural and Business Center Tel-Aviv; Hungarian Culture and Business Center, Allenby St. 38., P.O.B. 26439; Tel-Aviv, 652116. **Japán:** Nauka Ltd. 2-30-19 Minami-Ikebukuro, Toshimaku, Tokyo 171. **Jugoszlávia:** Forum, Vojvode Misica broj 1., 21000 Novi Sad. **Kanada:** Pannonia Books, P.O.B. 1017, Postal Station „B" 6, Toronto Ont. M5T 2T8; Hungarian Ikka and Travel Service, 1208 Granville Street Vancouver, B.C. V6Z 1M4; Culture Hongroise, Mme Vera Cencze, 6958 Wilderton Ave, Montreal Que. H3S 2M5. **Nagy-Britannia:** Hungarian Book Agency, Mrs. Klara Adams, 87 Sewardstone Road, London E2 9HN; Collet s Holdings Ltd., Denington Estate, Wellingborough, Northants, NN8 2QT. **Németország:** Kubo und Sagner, Postfach 340108, 8000 München 34; H. und S. Katko Musica Hungarica Rümannstrasse 4. 8000 München 40; Zeitungsvertrieb Gebrüder Petermann GMBH und Co Kg, Kurfürstenstr. 111. D 1000 Berlin 30; Translibris Zeitshriften und Buchvertrieb GMBH Moltkestr. 80. D–5000 Köln 1. **Norvégia:** Narversen Info-Center, P.O.B. 6125 Etterstadt, 0602 Oslo 6. **Svájc:** Magda Szerday, Teichweg 16. 4142 Münchenstein. **Svédország:** Esselte Tidskriftscentralen, P.O.B. 638. S–10128 Stockholm, Wennergren Williams AB, Box 30004, S–10425 Stockholm; BTJ Bibliotekstjanst AB. Box 200, S–221 CO Lund. **Venezuela:** Weiss y Asociados, AV. Urdaneta, Ibarras a Veroes, Edif, Torre Alfa 7 piso Caracas.

Hajdanában a fővárosi színházak vidéki vendégszerepléseiken nem önálló estekkel, netán haknis számokkal léptek fel, hanem egy olyan főszereppel, melyet Pesten nagy sikerrel már játszottak, olyan darabban, amelyet az illető város színháza is játszott. Vagyis kész előadásba „léptek be" lejátszott szerepükkel.

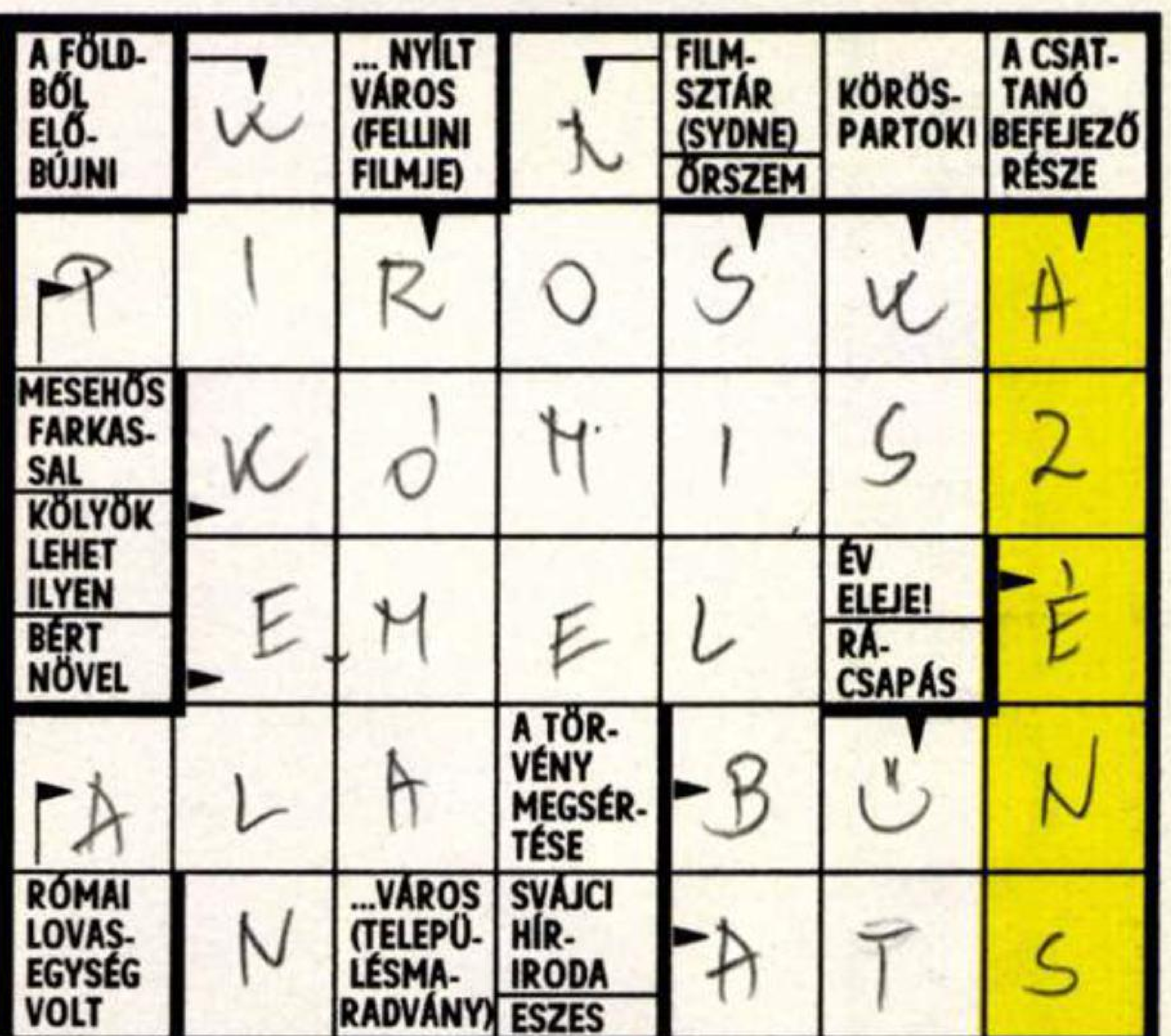
Egyszer Csortos Gyula Szegeden vendégszerepelt. Érthető, hogy a súgó a neves vendégre koncentrált. Ám az egyik fiatal szegedi színész – talán izgalmában, hogy Csortossal játszhat –, belezavarodott szerepébe. „Odajátszotta" magát a súgólyukhoz, ott lehajolt, mintha a cipőfűzőjét igazgatná. Csortos a háttérből előreszólt:

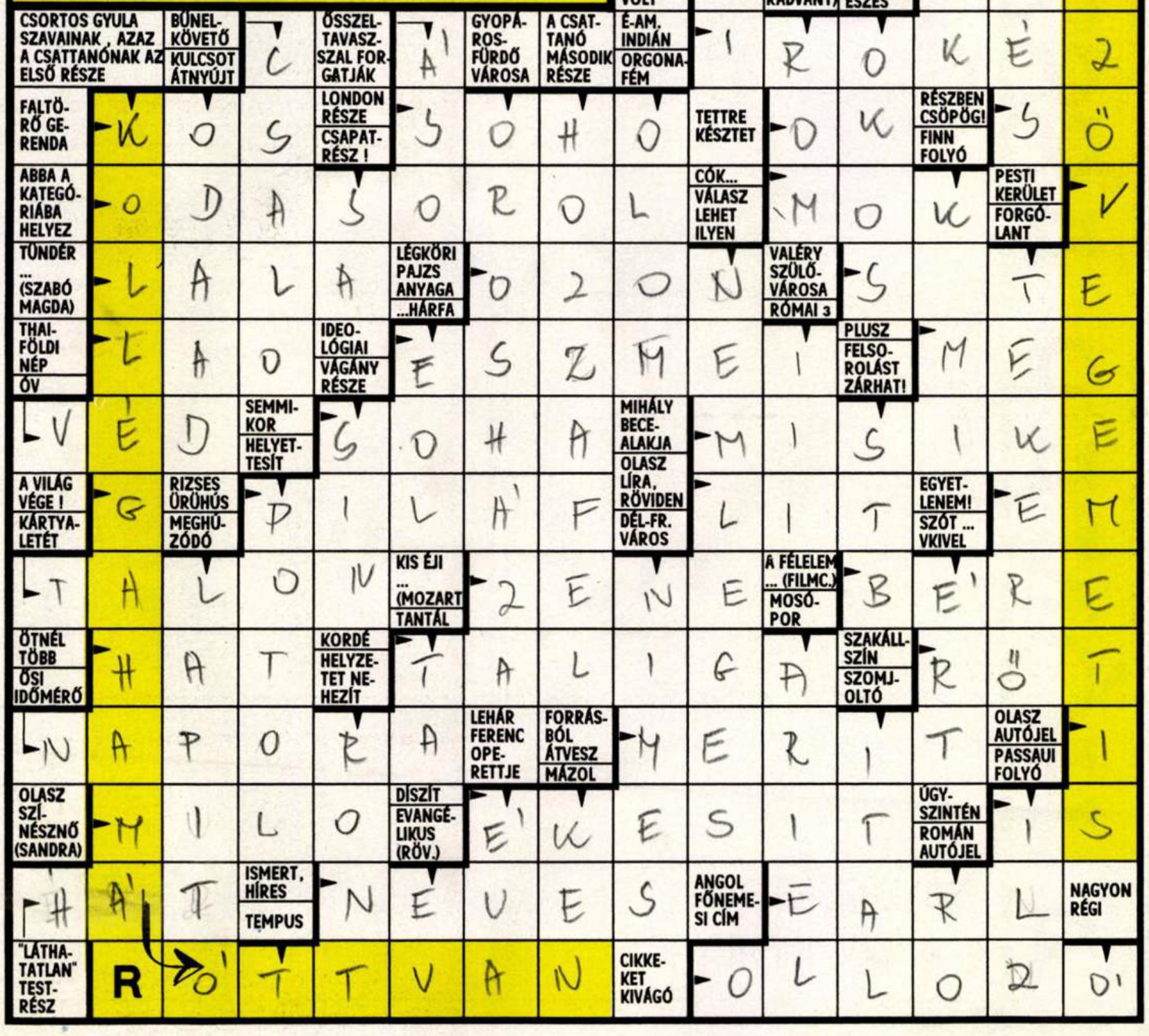
– ... (Szavait az ábra fősoraiba rejtettük.)

A helyes megfejtők közül tízen a Lakitelek Alapítvány könyvjutalmát kapják: magyar írók dedikált műveit kb. 400-500 Ft értékben. A kisorsolt szerencsések a könyveket postán kapják meg.

Címünk: Ludas Matyi, Budapest 1977

Beküldési határidő: május 11.

A 15. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:
„Azt már nem! Olyan kevésért nem maradok!"

Dedikált könyvet nyertek:
Varga János,
8000 Székesfehérvár
Kiss Lajos,
8800 Nagykanizsa
özv. Győri Józsefné,
2747 Törtel
Lendvay Andrea
9444 Fertőszentmiklós
Varga Ilona,
3126 Bárna
Kotrebai Lászlóné,
6230 Soltvadkert
Nagy Krisztián,
2143 Kerepestarcsa
Nagy Ferenc,
9798 Ják
Szárazné, Kovács Terézia,
1555 Budapest
Szilvás Sándor,
5065 Nagykörű
A nyereményeket a Lakitelek Alapítvány küldi el címükre!

A HÓNAP ASSZONYA

A 80-as évek elején családommal Angliában barangoltam. Egy szép estén fáradtan Yorkba érkeztünk. Bekopogtattunk az első olyan városszéli házba, melynek ajtaján a „bed and breakfast" tábla hívogatott éjszakai pihenőre. Házigazdánk szocialista szakszervezeti funkcionárius, éppen sztrájkoló bányász volt. Amikor megtudta, hogy „szocialista" országból érkeztünk, azt hitte embereire akadt. Csepülte a konzervatív kormányt, a kapitalista társadalmat, a gaz tőkéseket. Amikor szózuhatagában lélegzetvételnyi szünetet tartott, megkérdeztük: „Do you like the Quenn? (Szereti a királynőt?)" Felcsillant a szeme, és azonnal szinte meghatottan áradozni kezdett II. Erzsébetről. Azóta tudom, mit jelent ő az angoloknak, milyen erő egy ország számára a jelképpé emelkedő, a politikai csatározásokon felül álló, mindenki által tisztelt és szeretett koronás államfő.

Most hozzánk érkezik. Látogatása országunk elismerését jelzi, hiszen ő mindig gondosan megválogatja, hova utazik.

S hogy egy szatírikus lap miért köszönti külön II. Erzsébetet? Mert ne feledjük, ő nem csak az Egyesült Királyság uralkodónője, hanem lady Di anyósa is... Márpedig a mi műfajunkban az anyósoknak nagyobb szava van, mint a királynőknek...

YOUR MAJESTY, HAVE A NICE TIME IN HUNGARY!

SZ.B.

II. ERZSÉBET
ANGOL KIRÁLYNŐ

					1 SZOMBAT	2 VASÁRNAP
3 HÉTFŐ	4 KEDD	5 SZERDA	6 CSÜTÖRTÖK	7 PÉNTEK	8 SZOMBAT	9 VASÁRNAP
10 HÉTFŐ	11 KEDD	12 SZERDA	13 CSÜTÖRTÖK	14 PÉNTEK	15 SZOMBAT	16 VASÁRNAP
17 HÉTFŐ	18 KEDD	19 SZERDA	20 CSÜTÖRTÖK	21 PÉNTEK	22 SZOMBAT	23 VASÁRNAP
24 HÉTFŐ	25 KEDD	26 SZERDA	27 CSÜTÖRTÖK	28 PÉNTEK	29 SZOMBAT	30 VASÁRNAP
31 HÉTFŐ						

MÁJUS

FARKAS LAJOS RAJZA